

1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி மரபு இல்லை, இதிலே எந்த விதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்ட்ரூம் இல்லை.

5. 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்
மீது வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா.

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 70,88,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 70,88,800 under Demand No. 25, Cinchona be reduced by Rs. 100”.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, to discuss policy. I move—

“That the allotment of Rs. 70,88,800 under Demand No. 25, Cinchona be reduced by Rs. 100”.

திரு பெ. செளந்திரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, காவிரிக் கரைகளில் சின்கோனா மரங்களை அதிகம் பயிரிட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை ரூ. 70,88,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா தோட்டத்தில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வும் ஏனைய வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை ரூ. 70,88,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 மார்ச் 30]

திரு கு. அ. பொம்மன் : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா தோட்டத்தில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு மற்ற தனிப்பட்ட தோட்ட முதலாளிகள் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்துள்ள வீடுகளைப் போல் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை ரூ. 70,88,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவளத் துறை.

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,03,44,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100.”

THIRUMATHI T. N: ANANDANAYAKI : Sir, to discuss the need to improve the Forest Wealth in Tamil Nadu, I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. T. K. TANGAMANI : Sir, to discuss about the failure of the Government to take over private forests, I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44 Forest Department be reduced by Rs. 100.”

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss about the missing of timbers worth several lakhs from the forest of Kanyakumari District in Azhakiapandiapuram range, I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. H. BOMMAN : Sir, யானைப் பாகர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பது பற்றி—விவாதிக்க I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : Sir,

“திருச்சி மாவட்ட வனத் துறையில் முந்திரிக் கொட்டைகள் ஏலம் விடுவதில் நடைபெற்ற முறைகேடுகள் குறித்து விவாதிக்க.”

I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100”

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,60,03,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

[1974 மார்ச் 30]

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to institute immediately measures for increasing the forest area of our State by taking active steps for afforestation, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, மேற்கு இராமநாத புரத்திலுள்ள புல் வெளிக் காட்டை விவசாயிகட்கு பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை ரூ. 2,60,03,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss the need to ensure the development of Javvadu Hill and Elagiri Hill, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, சின்கோனாத் துறை, காட்டிலாகாத் துறை ஆகிய மான்ய கோரிக்கைகளின் கீழ் அரசின் மூலம் கொள்கைக் குறிப்புகள்* கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் விவாதத்திற்குப் பின்னால் நான் பதில் கொடுக்கிறேன்.

*290—316வம் பக்கங்களில் ‘காடுகள் துறை நிதிக் கோரிக்கை குறித்த கொள்கை விளக்க குறிப்பு’ இணைப்பு II ஆகவும், சின்கோனாத் துறையைப் பற்றிக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, இணைப்பு III ஆகவும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1974 மார்ச் 30]

(முற்பகல் 10-30)

*DR. M. MOSES : Mr. Speaker, Sir, may I point out certain flaws in the existing laws which are being exploited by the unscrupulous persons to further their ends at Government expense.

No time limit is fixed for felling of trees in the forest and their transport to the Government Timber Depots.

I have already brought to the notice of the Government large scale theft of timber from the Velimalai Coupe No. 3. An enquiry was held and certain number of logs were listed as missing and the Special Branch C.I.D. was asked to investigate about these missing logs. Those logs listed as being found in the Coupe are being very slowly transported to the Government Timber Depot at Vadasary, Nagercoil.

I request the Government to appoint some competent authority to verify these logs with the original list and to see whether these two tally. It is said (not without foundation) that in many cases the measurements do not tally and even the species are different, so as to say that a deliberate attempt is being made to make up the number.

In July 1973 itself one Sri Ponniah had sent a telegram to the C.C.F. regarding the loss of timber from Velimalai Coupe No. 3 and this was forwarded by the C.C.F. to the D.F.O. for immediate enquiry and action. May I know why he has not taken any action? Only after sending out telegram late in October 1973 was an enquiry ordered and two Rangers and one Forester were placed under suspension.

Extraction work was completed in 1971 itself. Why was this timber not transported immediately?

After 1971, two Contractors had worked in the area, to remove the undersized trees and the firewood. After that this area has been leased out for Tapioca cultivation.

Who is responsible for this long delay? Why the Range Officer who worked there during extraction and who has handed over charge to his successor in early March 1972 should alone be suspended while the higher officials are not taken to task?

(Dr. M. Moses)

[1974 மார்ச் 30]

In Velimalai Centre No. IV, there was a shortage of 32 logs. This loss was made good by substituting logs from Centre No. V and when these logs were transported to the Vadesery Government Timber Depot, the Range Officer in-charge of the depot refused to accept the logs since, both the measurements and species were different and it was very easy to make out that No. 1 was chiseled before No. V to make it look like Coupe No. IV. The new chisel-cut was obvious. The Range Officer has written a D.O. Letter to the D.F.O. on 17th October 1973 regarding the irregularity. I have here a copy of the communication received from the D.F.O.

It is interesting to note that the D.F.O. in his letter has quoted in his Reference D.O.No. 75/73, dated 17th October 1973 and goes on to say that reference addressed to the D.F.O. on 17th October 1973 has not been received. Is it not strange he has ordered the Range Officer to acknowledge the logs for the actual measurements? The letter in the beginning says urgent.

I am not able to understand what urgency is there. Is it not the duty of the D.F.O. to conduct an enquiry into the matter? If he is busy can't he order the A.C.F. to conduct an enquiry? Not only were these logs accepted but were kept with the lots that were to be auctioned.

Is it not a deliberate attempt by the D.F.O. to destroy evidence. The above fact has been clearly investigated by the Vigilance and Anti-Corruption Department and I am not able to understand why no action has been taken so far.

In Coupe No. 74 in Mylardin Kulasekharam Range there was very heavy loss to Government (to the tune of several lakhs of rupees) where the timber stored in the coupe was destroyed by fire on, 17th February 1974.

Months of February and March are the usual time when forest fires occur. Is it not the duty of the D.F.O. to inspect this area where several lakhs worth of timber are stored and to see that proper fire protection work is done?

1974 மார்ச் 30]

[Dr. M. Mosas]

I would like to point out that a third fire has occurred in Mylder in March 1973 also resulting in loss of timber and I hear the papers are still pending in the Accountant-General's Office.

Because of this precedence at least can't the District Forest Officer make sure that pucca fire prevention work is done ?

When several thousand acres of Rubber Plantations are protected from forest fire by doing fire protection work, can't this small area be protected?. This forces one to believe that all the valuable timbers (Rosewood and Teak) were stolen with the connivance of the officers and the rest were deliberately set fire to destroy evidence.

Again I would like to point out that timber extraction in this coupe was completed in March 1973. I wonder why the logs were left there for such a long time, when it could very easily be transported to the Government Timber Depots.

Without doing any fire protection work in Velimalai coupe No. 3, Balamore coupe Nos. 8 and 9, a sum of Rs. 5,000 has been swindled. The A.C.F. has inspected these areas and has submitted the report that no fire protection work has been done.

In spite of the report the District Forest Officer has sanctioned the amount. Is it not his duty to inspect the area before sanctioning the amount? Why has he not done this ?

In thinning of the teak plantation in Kulasekaram Range nearly 24,900 posts have been cut. Yet when the lot was auctioned about a month ago there were less than 1,000 posts and it fetched only Rs. 290 when this matter was brought to my notice I informed the higher authorities and the Government not to confirm the auction and to order an immediate enquiry.

Here again I would like to point out that the A.C.F. has earlier reported to the District Forest Officer that a lot of pilfering and other irregularities were going on in the thinning work. But the District Forest Officer has not done anything about it. Who is responsible for this large scale theft? Is it not this duty to inspect the area? Is he not responsible for theft obviously he has not done anything about this because things were happening with his knowledge.

[Dr. M. Moses]

[1974 மார்ச் 30]

The very rich bamboo forests of our Kanyakumari district is being completely destroyed. Felling rules clearly state that in a given area, $\frac{1}{3}$ area is not to be touched and in the other $\frac{2}{3}$ only bamboos more than one year old must be cut and removed. Here the entire bamboos are cut and even the stumps are uprooted and removed. Why has not the District Forest Officer taken any action in this grave offence? Instead of being a perennial source of income to the Government the bamboo forests of our district are facing complete destruction.

On 16th June 1973 Karimalaigiri Plantation was raided by the District Forest Officer along with his junior officers and subordinates as per instruction from the Conservator.

Valuable Rosewood logs (swan export size) were seized within the premises of the estate which were smuggled into the premises from the adjoining reserve forest. The District Forest Officer had a long private talk with the owner and after that much to the surprise of every one present there he has ordered an immediate, on the spot release of all the seizure, saying that he has fined the party Rs. 2,500. The Rule clearly states that in case of royalty trees when such an offence is detected the penalty imposed is $1\frac{1}{2}$ to 2 times the market value of the timber and fine. The market value of one cubic foot of rosewood is Rs. 1,000. What was the quantity of Rosewood seized there? Was it only one cubic feet? Did the District Forest Officer make any attempt to trace the source of these logs? Did he inspect the surrounding Reserve forest areas? Why was such a light penalty imposed? What made him to place orders for immediate on the spot release of all the seizures?

Near Mylar rubber plantation about 150 acres has been encroached and is under Tapioca cultivation. This was brought to the notice of the District Forest Officer by the A.C.F. himself. I would like to point out that if this area is leased out it will fetch at least Rs. 1500 to Rs. 2,000 per hectare which is the rate prevailing in this area. In spite of the report by the A.C.F., the District Forest Officer has not done anything in the matter. Why?

In Government plantation, new coupes are leased out only for the first two years for tapioca cultivation. Under no circumstances has the District Forest Officer powers to extend this period. But

1974 மார்ச் 30]

[Dr. M. Moses]

in Paraliar, Kodayar and Petchiparai, the District Forest Officer has given for the third year. In the interest of the Plantation the Conservator during his field inspection has given specific orders not to lease out these areas for the third year. The A. C. F. has reported this matter to the District Forest Officer. In spite of it he has not taken any action. Why has he openly defied the orders of his superior?

About three months ago, the A.C.F. has reported the omission of the forest area lying between Mylar coupe No. 79 and the Kane settlement and has stated that unless this area is also included in coupe No. 79 it will be encroached. Agreeing with the A.C.F. the District Forest Officer has charge-sheeted the range officer for not including this area.

Later we find that this area was wantonly left out of coupe No. 79 by the District Forest Officer and the area is already encroached upon and is under tapioca cultivation. An immediate inspection of this area by a competent authority other than the forest official will substantiate the fact.

In the name of Kane areas, a lot of Government forest is encroached upon by other individuals and is under tapioca cultivation now. Each kane family is allotted two acres per year and in Kulasekaram range the total area will not exceed about 100 acres. If the Government be pleased to order the survey department to survey the area under tapioca cultivation in the name of Kane land, we will be staggered to know that several hundreds of acres are being encroached in the name of Kanes by others.

This again the A.C.F. has reported to the District Forest Officer. But he has not taken any action. Why? It is said that for every lorry load of tapioca that is removed Rs. 300 to Rs. 400 is paid to the forest officers. The annual income of the officers from this illicit gratis in Kulasekaram range alone runs to several thousands and is being shared by the top officers of the District.

One Sherif who was working as a lorry driver for the past seven years drawing a salary of Rs. 180 was ousted out for want of vacancy when his lorry was sent to the workshop for repairs. He is on

[Dr. M. Moses]

[1974 மார்ச் 30]

approved probationer and instead of ousting him he must have been posted in the peon's vacancy that was existing at that time. Later the District Forest Office has appointed a junior Jeep driver as the lorry driver and has appointed Sheriff as a Jeep Driver at a lower salary of Rs. 150 which is highly irregular and against the rules.

Coupes in Nangunery range were auctioned on 24th January 1974 without computing proper survey maps. The survey Department in the D.F.O. Office have objected to the maps stating that there were gross mistakes and a resurvey has to be done. The D.F.O. ignoring all these have conducted the auction. When the matter was brought to the notice of the higher authorities by me on 14th February 1974 the Conservator inspected the files. But the D.F.O. manipulated the file in a such way that the Note File was not shown to him. If the entire file is called for immediately and inspected, it will substantiate these facts.

The D.F.O. is a highly paid Gazetted officer, is given conveyance and other amenities and is empowered with enough powers to control and supervise the work of his Junior officers. He is supposed to do depot inspection at least twice a year. But when the above facts were brought to the notice of the Government, only two Junior officers and lower staff have been placed under suspension, while the Chief culprit, the D.F.O. continues to be in that place. The presence of this officer in power in this area will definitely hamper an impartial enquiry since he will use the position and power to safeguard him and others in whom he is interested and will tamper with all the files.

In view of the above facts, I demand the Hon'ble Minister to transfer the erring officer immediately before he could manipulate the record and tamper the files and to order an immediate enquiry by a competent officer from any department other than the forest department and if any one of my allegations is proved to be wrong by him I am prepared to resign from the Assembly.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தக் காட்டுவளத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்தத் துறை மிகமிக இன்றியமையாத துறை என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. இத் துறை பல தொழில்களுக்கு மூலப் பொருள்களைத் தருவதுடன் மண்வளப் பாதுகாப்பிற்கும் சுற்றுப்புறக் காற்றுக் கெடாமல் இருக்கவும், இந்தத் துறை மிகவும் உதவி வருகிறது.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எம். தேவராசன்]

(திரு குழ. செல்லையா தலைமை)

ஆனால் தமிழகத்தில் காடுகள் இருக்க வேண்டிய அளவில் இல்லை என்ற குறைபாட்டை பலமுறை நான் இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்தி உள்ளேன். அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள கணக்குப்படியே காடுகள் 33 சத விகிதம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இருப்பதோ 16 சத விகிதம்தான். இதை எப்படி அதிகரிப்பது என்று சிந்திக்கிற நேரத்தில் அதைப் புரிந்துகொள்ளாமல், காட்டு வளத்தை அறிந்துகொள்ளாமல், இருக்கிற காட்டு நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து விவசாயம் செய்வதற்கு நிலம் இல்லாதவர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதனால் ஏற்படக்கூடிய பெரிய பயங்கரமான விளைவுகளை எதிர்காலத்தில் எந்த அளவிற்கு இந்த நாடு பாதிக்கப்படும் என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை.

நல்ல வேளையாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் கூடிய அந்த மாநில உயர்மட்டக் குழு காட்டு நிலங்களை வழங்குவதில்லை, நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு அந்த நிலங்களை வழங்குவதில்லை என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேகிறேன்.

முக்கியமாக நீலகிரி மாவட்டந்தான் இந்தத் துறையில் மிகவும் சிறந்து விளங்குகிறது. பல அணைக் கட்டுகள் நிரம்பிய இடமாக அது திகழ்கிறது. அதைத் தமிழ் நாட்டுக்கே மின் ஒளி வாரி வழங்கும் மாவட்டம் என்றால், அது மிகையாகாது.

நான் பல முறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அங்கும் கூட இந்தக் காட்டு மரங்களை வரன்முறையற்ற முறையில் வெட்டித் தள்ளுகிறார்கள். இயற்கை மரங்களை வெட்டி வெட்டி அங்கு கற்பூர மரங்களையும் நிலார் மரங்களையும் போடுகிறார்கள். அந்த மரங்களினால் எந்தவிதப் பயனும் கிடையாது.

சவுத் இந்தியன் விஸ்கோஸ், டான் இந்தியா இவற்றிற்கு அந்தக் கட்டைகளைத் தருகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள அணைக்கட்டுகள் எல்லாம் இன்று வரண்டு கிடக்கின்றன என்றால், சரியானபடி மழை பெய்யவில்லை என்றால், இப்படி மரங்களை அடிக்கடி வெட்டுவதுதான்.

இயற்கையான மரங்கள் அந்தக் காலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் இருந்தன. அந்த மரங்களை எல்லாம் வெட்டுவதைப் பார்த்தால் நம் நெஞ்சம் எல்லாம் குமுறுகின்றன.

[திரு. எம். தேவராசன்]

[1974 மார்ச் 30]

அதுவும் இந்த சவுத் இந்தியன் விஸ்கோஸ்க்கு மிகக் குறைந்த விலையில் கட்டைகள் சப்ளை செய்கிறார்கள். அப்படிச் குறைந்த விலையில் ஏன் கொடுக்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. என்ன ஒப்பந்தம்? இந்த ஒப்பந்தத்தை யார் செய்தது? அவ்வளவு பெரிய அளவில் லாபம் வரும் அந்தக் கம்பெனிக்கு ஏன் இவ்வளவு குறைந்த விலையில் மரங்களை சப்ளை செய்ய வேண்டும்? அதற்கான காரணங்களை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

பிர்லா அங்கு இந்த மாதிரி மரங்களைப் போட்டு கேரளாவில் ஒரு தொழிற்சாலை வைத்து அதற்கு வேண்டிய மரங்களை எல்லாம் இங்கிருந்து கொண்டு செல்கிறார்கள். எதற்காக அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, வன விலங்குகளின் உய்விடம். நம் நாட்டில் ஆறு வன விலங்குகள் உய்விடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் முதமலைதான் தலை சிறந்து விளங்குகிறது. உதகை நகரிலிருந்து முப்பது நாற்பது மைல் தூரத்தில் சாலை ஓரத்தில் இந்த மாதிரி அமைந்துள்ள இடம் இந்தியாவிலேயே வேறு எங்கும் கிடையாது. வசதியாக அங்கு சென்று வர நல்ல வாய்ப்புகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

யானைகள், காட்டெருமைகள், மலைப்பாம்புகள், மான்கள், புலிகள் போன்ற பலவகை வன விலங்குகள் அங்கு நிறைந்து காணப்படுகின்றன. ஆனால் என்ன காரணத்திலோ அங்கு புலிகள், மிகவும் குறைந்து இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று நாம் ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். வன விலங்குகள் உய்விடத்தைச் சுற்றிக் கிராமங்களே இருக்கக் கூடாது. குறைந்தது ஒரு ஆறு மைல் சுற்றளவில் எங்கும் கிராமமே இருக்கக் கூடாது. அந்தக் கிராமங்களிலுள்ள ஆடு மாடுகளைப் புலிகள் கொன்றுவிடுவதன் காரணத்தால் புலிகளுக்கு விஷம் வைத்துக் கொன்று விடுகிறார்கள்.

அதன் காரணமாக புலிகள் எல்லாம் இன்று அற்றுப்போய்விட்டன. எனவே, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாவது வன விலங்குகளின் இருப்பிடங்களைச் சுற்றி 6 மைல் சுற்றளவில் கிராமங்களே இருக்கக் கூடாது என்று செய்யவேண்டும்.

அந்தப் பகுதிகளில் ஆடுமாடுகளை அதிகமாக வளர்த்து வருகிறார்கள். காட்டு விலங்குகளுக்குள்ள புல் பூண்டுகளை இந்த மாடுகள் தின்று தீர்த்து விடுகிறது. எனவே, இந்த விலங்குகளுக்கு புல் கிடையாது. தண்ணீர் கிடையாது என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் சற்று கவனம் செலுத்தி கண்காணிக்க வேண்டும்.

டைகர் ப்ராஜக்ட் என்ற ஒரு புதுத் திட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஒரு 12 இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் எப்படி முதமலை விடுபட்டது என்று தெரியவில்லை. பந்திப்பூர் அந்தத் திட்டத்தில் சேர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் முதமலை என்

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எம். தேவராஜன்]

அதில் சேரவில்லை என்று தெரியவில்லை. இரண்டும் கண்டிக்குவன் ஆக இருக்கிறது. ஆகவே, முதுமலையையும் இந்த டைகர் ப்ராஜக்டில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிப்பார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

முதுமலை, பந்திப்பூர், வயநாடு இந்த மூன்றையும் சேர்த்து ஒரு நாஷனல் பार्க் ஏற்படுத்துவது என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதையும் வெகு விரைவாகச் செயல்படுத்த நமது அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

நல்லவேளையாக மோயாறு திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த மோயாறு திட்டம் வந்தால் அங்குள்ள அத்தனை நிலங்களும் நீரில் அமிழ்ந்து போகும் என்றும், முதுமலை வனவிலங்கு உய்விடமும் அழிந்து போகும் என்றும் சொன்னேன். நம் தலைமை அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள்கூட இதைப்பற்றி நம் அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அந்தத் திட்டம், கைவிடப்பட்டது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நமது அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

இங்கே முக்கியமாக இலங்கை அகதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. மறுவாழ்விற்காகத் தமிழகத்திற்கு ஓடிவந்தள்ள அந்த அகதிகள் அங்கே குடியமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். 456 குடும்பங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. ஆனால், அவர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. மனிதா பிமானம் அற்ற அதிகாரிகள் அங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் ; அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் கலைஞர் அவர்கள் “பராசக்தி” படத்தில் எழுதிய வசனம் தான் என் நினைவுக்கு வருகிறது. “அகதிகளாக வந்தோம். இங்கே ஆண்டுகளாகிவிட்டோம்” என்ற நிலையில்தான் அவர்கள் குடும்பம் இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் 7, 8 பேர் வேலை செய்வதற்குத் திறன் படைத்தவர்களாக இருந்தும் ஒருவருக்குத் தான் வேலை கொடுக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் வாரத்தில் பல நாட்கள் பட்டினி திட்டுக் வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே இதைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

தமிழ் அபிமானமுள்ள, இனப்பற்றுள்ள அதிகாரிகளைப் போட்டால் தான் அவர்களைச் சரிவர கவனிக்க முடியும். ஏதோ தாங்கள் அகதி களுக்குச் செய்கிறோம் என்பதற்காக அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்துவது மிக மிக மோசமான செயல். இதை நான் எத்தனையோ முறை நேரில் கண்டுகூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன். சமீபத்தில் நம்முடைய அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோதுகூட அந்த மக்கள் அவர் களிடத்தில் சொன்னார்கள். ஆனால், நிலைமை சீர்திருந்துவதாக இல்லை. இந்த விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல கவனம் செலுத்தி, அங்கே பிராஜெக்டில் உள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் நல்ல தமிழ்ப் பற்றுள்ளவர களாக, இனப்பற்றுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமைகிறேன், வணக்கம்.

[1974 மார்ச் 30]

DR H. V. HANDE : Hon. Chairman, I rise in support of the cut motions given on behalf of our party and I would like to offer a few remarks in connection with the demands that are before the House.

Firstly, I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that in the last three or four years, though there has been a fairly good amount of increase in the foreign exchange earned by the Cinchona Department, a great deal could have been done had it not been for the failure on the part of the Government to do much more than what they have done.

The fact that they have earned a little amount of foreign exchange was purely accidental. Many hon. Members may not know the truth behind. This was because of the Indonesian War and War that was going on in South East Asia.

In those areas, malarial parasites were discovered to be not sensitive to paludrin; and later on it was found that they were sensitive to quinine and this information was taken possession of by our Government sufficiently a long time back and the Cinchona Department which was sleeping quietly was brought back to life and revived their activities.

Then quinine was produced by the Department. It was producing quinine before, but was sleeping in the middle temporarily and then again started producing quinine.

It was found that the South East Asian countries required large quantities of quinine, as it was found that malarial parasites were sensitive to quinine. After the revival, we have had substantial profits in that department. My submission is that if this had been planned properly and if effective steps had been taken by the Government, if the department had been goaded to further heights, both quantitatively and qualitatively, then it would have been possible for the Government to have earned at least two or three crores more of foreign exchange and that unfortunately has not taken place.

Government had not properly appreciated this milching cow, KAMA DHENU which was at their disposal.

I would suggest to Government to buck up and see that the department is properly enthused and the department helped both financially and departmentally so that more work is extracted, more quinine is extracted and more quinine is exported.

1974 மார்ச் 30]

[Dr. H. V. Hande]

I bring this to the attention of the House and place it before the Government. If this is properly done, the entire district of the Nilgiris would become a veritable gold mine and it can itself look after the needs of its poor Harijans, the poor Scheduled Castes and poor Depressed Class persons and the backward community. That is why I place this for the consideration of the Government.

Then, with regard to the Forest Department, I am sorry to say that all is not well with that department.

I have given some very frightening cut motions about the manner in which cashewnuts are being taken away without the knowledge of the officials in the district of Tiruchirappalli. What answers the Hon. Minister has with him, I do not know. That is why purposely I gave notice of my cut motions sufficiently in advance so that the Hon. Minister may not be caught napping, but may come with information and not say 'I have no information' which is likely to be said. It was only to help the Hon. Minister to come with answers I had given advance notice of my cut motions so that he may give information during his reply or place it on the table of the House.

The entire episode of the cashewnut, collecting, disposing and all other mal-practices that are going on should be informed to the House by the Government. This has to be viewed in the context of the working of the Forest Department.

It will be seen that the entire Forest Department has to be toned up and a lot of things has to be improved in that department. The Forest Department is given a step-motherly treatment. That is one of the reasons why I have chosen specifically to speak on this Demand as I want to impress upon the Government that the Forest Department is a very very important department and it should be properly looked after.

There was a Second Pay Commission and it gave its recommendations. These were accepted by the Government in its G.O. No. 222, Finance Department, dated 8th February 1971. They have accepted the entire recommendations of the Pay Commission in respect of the Forest Department in toto, but they have not been properly put into practice. Nobody knows. As far as the Government is concerned, they may say what they have done.

[Dr. H. V. Hande]

[1974 மார்ச் 30]

But so far as I am concerned, I learn that 90 per cent of the recommendations of the Pay Commission's recommendations have not at all been properly implemented.

One of the recommendations was that the Watchers be made permanent and they be brought under pensionable service conditions; that they be made eligible for all benefits like fixed travelling allowance, washing allowance, etc. That has not been done. This has to be properly viewed.

At the top of the department, at the pinnacle we have the Chief Conservator of Forests. Then to help him we have 70 District Forest Officers; to help these District Forest Officers, we have 360 Forest Rangers; to help these Forest Rangers, we have 900 Foresters, to help these Foresters we have 1,200 Forest Guards; to help these Forest Guards, we have 1,200 Forest Watchers. This is the entire set-up of the department.

From top to bottom, if we see, the base has been neglected. Who is responsible for this? The Forest Watchers who are at the base of the set-up, pyramid, most of them have crossed the age limit of 35 years and are for long eligible for promotion. Though they have made representations to the Government,—I think the hon. Member Thoppur Thiruvankadam also made suggestions at the last Budget Meeting, he made some very valid points—nothing has been done.

I am saying this only to strengthen my argument and so that the Hon. Minister might look at it in an objective spirit. Nothing has been done so far. The reasons for not implementing the recommendations in respect of pay, F.T.A., etc., are not known.

Then with regard to direct recruitment. Sixty per cent of the departmental people are eligible for promotion and they are waiting for their chances. But every year, direct recruitment is resorted to through the Tamil Nadu Public Service Commission. This obstructs the promotion of the cadres. This has created in the rank and file of the staff terrible demoralisation.

If we demoralise the workers and staff at the base, any amount of help to those at the pinnacle will not help. No Government, no Ministers can carry on without taking into confidence their staff. Without taking the N.G.Os. into confidence, the officers alone cannot do much. Proper justice should be done to the staff. That has not been done here.

1974 மார்ச் 30]

[Dr. H. V. Hande]

There are a number of things, but I would not take much of the time of the House. Suffice it for me to say that there is a large-scale discontentment among the rank and file of the departmental people and the Hon. Minister should do something with regard to these things.

For the last 2 or 3 years, a lot of malpractices are going on in Forest Department. Each person has to be paid a sum of Rs. 100 as T. A. according to the recent order. Originally, the T. A. was less than Rs. 25. Now the T.A. amount has been increased. மு.ப. 11-00

The employees in the lowest cadre are not getting that extra amount. This is the complaint which I have received from them; but at the same time, if you examine few receipts, you will know that nearly Rs. 1,300 has been drawn. This amount has not gone to the actual persons who are picking the cashewnuts, though the Government have passed orders. If this was not properly looked into the workers may go on a warfare. Therefore, I want to bring this to the attention of the Hon. Minister to enable him to take immediate action.

In Jayankondan, 1,70,000 kilograms of cashewnuts was collected. For each kilo, 18 paise has to be paid. But what happened was this. They have not received 18 paise, but they have received only 10 paise for each kilo, and 8 paise has not been given to the workers but they have been taken by the intermediaries. That is why I have given a cut motion on this point.

(Mr. Chairman sounded the gong) I am the only member speaking from Anna D.M.K. Being the Whip of the party, the Chairman knows it, four Cut Motions 1228, 1229, 1230 and 1231 have been given notice of by me and they all specifically relate to this subject. This has to be properly looked into. The amount involved in this is Rs. 4,800 and the same has not reached the actual workers.

Then again, I would like the Hon. Minister to examine certain documents in this connection. There is a register for 'H. Forms'. That has to be examined by him. There is also another register with regard to 'C Forms' and that also has to be examined by the Hon. Minister. There are also Officers' Report Books. These are the documents which have to be examined by the Hon. Minister to know the malpractices existing there.

Another important thing is this. The files in the Forest Department do not move at all. Under the benign Leadership of our Hon.

[Dr. H. V. Hande]

[1974 மார்ச் 30]

Minister, most of them remain at his table. They do not move at all for years together. What is the reason for this inefficiency?

When I say 'inefficiency', the Hon. Minister will get angry with me. The other day, the Hon. Minister and Members know that when I quoted something with regard to Minister for Food, he immediately got angry with me. I do not want to rouse the feelings of the Hon. Minister for Electricity. He is very sensitive. Let him not take it in that sense. Some of them are super sensitive.

Most of the files are piling at his table and they have not seen the light of the day. For instance, I can quote particular instance, with regard to a file relating to appointment of 16 Forest Rangers. In October 1972, the Public Service Commission has given the green signal for the finalisation of the list of 16 Forest Rangers. That file was brought to the notice of the Hon. Minister for Electricity and is pending on his table.

After the Service Commission has given its green signal, the Hon. Minister has only to pass orders. All these sixteen posts were kept vacant till the Dindigul Election. I am placing it for the consideration of the Hon. Minister. I understand that there was some connection with Dindigul Election.

I have received a complaint that money was demanded from 16 members for election purposes. The complaint is that money was demanded for election purposes as Election Funds from these persons. I would like to level this charge against the Hon. Minister. If I level this charge, then it would unnecessarily rouse bitterness. I am prepared to supply further information to the Hon. Minister. Is it a fact or is it not a fact is the matter to be replied by the Hon. Minister. I am leaving at that.

The appointment of 16 Forest Rangers have been held up due to the Dindigul Election campaign. Why was it held up for such a long time? For this the Hon. Minister must give a proper explanation.

With regard to cashewnut dealings, one particular Officer was involved.

MR. CHAIRMAN (THIRU KUZHA CHELLIAH): Please wind up your speech.

DR. H. V. HANDE: The Chairman is very strict with regard to me. I am very happy about it.

Now this particular officer is being protected by the Government. The Officer was involved in a serious sandalwood offence and the Ulundurpet Court has clearly mentioned that this Officer was at fault. He was involved in that case and some adverse strictures were passed against that officer by the Court at Ulundurpet. Such an Officer has been placed in a pivotal point. Looking at all these things, it would clearly substantiate my statement that the Chief Conservator of Forests and the Hon. Minister have failed to look into such matters. Why this has happened is my question.

Finally, I would like to refer to what Mr. Moses has brought to the notice of the Hon. Minister. What Mr. Moses has said is a serious allegation. I was really shocked. That is a serious allegation. He has also quoted certain orders which pertain to that serious allegation. I do not know how the Government can be complacent about it. The lower and Junior Officers have pointed out certain defects but they have been ignored by the Officers above them. This only shows how the Forest Department is functioning.

It was for this reason, I have given a specific cut motion with regard to afforestation of forests. The afforestation of forests have been held up for a long time.

The Forest Department is completely demoralised. The Officers are terribly afraid of bringing them to the notice of the Government because they will be taken to task.

Mr. Moses has brought to the notice of the Government the thinning of forests and disappearance of 1,000 logs of Wood in Kanyakumari district. All these things only substantiate our allegation.

All is not well in the Forest Department. The Hon. Minister is not controlling the Department in a proper way, in an effective way and in an efficient manner. He is not exercising his control over the Department for political reasons. All these allegations must be answered by the Hon. Minister properly without telling ...

வழக்கம்போல டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஏதோ சில குற்றச்சாட்டுகளைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி விடாமல், “அவருடைய குற்றச்சாட்டு ஒன்று, அதற்கு இது என்னுடைய பதில்” என்ற அளவில் விரிவான பதில் ஒவ்வொன்றுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பதினைந்து நிமிஷம் ஜாஸ்தியாக எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, அவைத் தலைவர் அதை அனுமதிப்பார் என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லா வற்றிற்கும் விரிவான பதிலை நான் மந்திரி அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சின்கோனா மான்யக் கோரிக்கையின் மீது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதாவது, மலேரியா நோய்க்கு இன்னும் என்ன தான் புது மருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் குயினைன் மருந்து போல சிறந்த மருந்து கிடையாது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், வால்பாணியில் இருக்கிற இந்த சின்கோனா பாக்டரியை விரிவுபடுத்தி, அதாவது இன்னும் பெரிய அளவில் குவினைன் தயாரிக்கின்ற தொழிலை நாம் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

அது நம் நாட்டிலிருக்கிற மருந்தகங்களுக்கு உபயோகப்படுவது மாத்திரமல்லாமல் ஏராளமான அன்னியச் செலாவணியை சம்பாதித்துத் தருகின்ற ஒரு பொருளாகவும் இருக்கிறது. அன்னிய நாடுகளில், குறிப்பாக மேற்கு ஜெர்மனி, சோவியத் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் குவினைனுக்கு நிறைய கிராக்கி இருக்கிற காரணத்தினால் நிறைய அன்னியச் செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிற குவினைன் பாக்டரியை விரிவுபடுத்தி இன்னும் பரவலான முறையிலே இந்த சின்கோனா மரங்களைப் பயிர் செய்து, அதிலிருந்து அந்த மருந்தைத் தயாரிக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால்கூட ஏற்றுமதி அளவு குறைந்திருக்கிறது. 1972-73-ம் ஆண்டில் ரூ. 61,97,000 ஆக இருந்த ஏற்றுமதி, 1973-74-ம் ஆண்டில் ரூ. 44 லட்சம் அளவுக்குத் தான் இருக்கும் என்ற அளவுக்குக் குறைந்து காணப்படுகிறது. நல்ல முறையிலே அந்நியச் செலாவணி தருகின்ற பொருள், மனிதனுடைய உடலிலே வருகின்ற வியாதிகளைப் போக்குகின்ற பொருள் உற்பத்தி ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறையாமல், அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டு வளத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு மனிதனுடைய நல்வாழ்வுக்கு காட்டினுடைய இன்றியமையாத தேவையை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். நாட்டிலே இருக்கின்ற தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்கள் காடுகளிலிருந்துதான் கிடைக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது காட்டிலாகாவினுடைய புள்ளிவிபரத்தின் படி நாட்டிலே இருக்கின்ற நிலப்பரப்பில் 1/3 பாகம் அதாவது 33 சதவிகிதம் காட்டுப் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30]

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 16 சத விதிகம் தான் காடு இருக்கிறது. இங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட ஆர்வத்தின் காரணமாக தங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு வீட்டுமனை கொடுப்பதற்கு, விவசாயக் காரியங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு காட்டு நிலத்தை எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நான் கூட அப்படிச் சொல்லியிருப்பேன். இருந்தாலும் நாட்டின் மொத்த நிலனைக் கருத்திற்கொண்டு அப்பேர்ப்பட்ட முயற்சிகளைச் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காடு இருப்பதினால் சமுதாயத்திற்கு நிரம்ப நன்மை இருக்கிறது. ஆகவே, இருக்கின்ற காடுகளை பாதுகாப்பதோடு மேலும் காடுகளை வளர்க்க வேண்டும். எதிர்காலத்திலே மேலும் காடுகளை வளர்ப்பதற்கான வழி வகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகரங்களில் இருக்கின்ற “ஏர் பொல்லுஷன்” பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அதைக் கூட மரங்களை அதிகமாக வளர்த்தால் தடுக்கலாம். அதை உணர்ந்துதான் டில்லி பெருநகரின் மையத்தில் “சிட்டி பாரஸ்ட்” என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சென்னை நகரிலும் அப்படிப்பட்ட சிட்டி பாரஸ்ட் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வனத்துறை பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்னை நகரத்தில் அதற்கு ஏற்ற இட வசதி இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகையால், சென்னை புறநகர்ப் பகுதிகளில் “சிட்டி பாரஸ்ட்”களை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி செய்தால் காற்றின் தூய்மையைப் பாதுகாக்க முடியும்.

அதைப்போலவே மதுரை, திருச்சி போன்ற பெரிய நகரங்களிலும் நகரத்தின் மையத்தில் சிட்டி பாரஸ்டுகளை உருவாக்க முடியாவிட்டால் புறநகர் பகுதிகளிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வனத்துறை தான் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களிடம்தான் காடு வளர்ப்பு பற்றிய துட்பமான தகவல்களை அறிந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும்; அதற்கு ஆவன் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் காடுகளிலிருந்து கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக பேப்பர் மில்லுக்கு வேண்டிய மூங்கில் மரங்களும் மற்ற மரங்களும் கிடைக்கின்றன. தோல் பதனிடுவதற்கான பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு நாட்டிலே எரிபொருள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விறகு பஞ்சம் அதிகமாகி இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் கூட விறகு விலை அதிகமாகி விட்டது. ஒரு மணுவுக்கு 2 ரூபாய், 2½ ரூபாய் ஆகிறது. அதனால் காடுகளில் விறகுக்கு பயன்படுகின்ற மரங்களை அதிலும் குறுகிய கால மரங்களை அதிகமாக வளர்த்து, எரிபொருள் பற்றாக்குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் வீடு கட்டுவதற்குப் பயன்படுகின்ற தேக்கு மரம், வைர மரம் போன்றவைகளைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள். அதன் தொடர்பாக இந்த அரசுக்கு

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

[1974 மார்ச் 30]

நான் ஒரு ஆலோசனையை சொல்ல விரும்புகிறேன். பாரஸ்டு டிபார்ட்மென்ட் விலை உயர்ந்த மரங்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு விற்காமல், வீடு கட்டுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அவைகளை சீராக அறுத்து, ஆங்காங்கே இருக்கின்ற டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெட்க்வார்டர்ஸில் “ரீட்டேல் ஷாப்பு”கள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு விற்பனை செய்தால் மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும், வனத் துறைக்கும் நல்ல லாபம் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களிலும் சரி, நகரப்புறங்களிலும் சரி யார் வீடு கட்டினாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய, கதவு, ஜன்னல்களை வனத்துறையே கிடைக்கின்ற மரங்களைக் கொண்டு செய்து கொடுக்கலாம். இப்போது தனிப்பட்டவர்கள் 100 ரூபாய்க்கு ஒரு தேக்கு மரத்தை வாங்கி, அதை அறுத்து ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் விற்பனை விடுகிறார்கள். 9, 10 மடங்கு கூட்டி விற்கிறார்கள். இந்தத் துறையின் மூலமே விற்பனை, விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு சேஷசாயி பேப்பர் மில்லுக்கு மூங்கில் மரங்களை மிகக் குறைந்த விலைக்கு 51,000 டன் வழங்க 1972-73 ஆம் ஆண்டில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் ஒப்பந்தம் ஏதாவது செய்திருந்தால், அந்த ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, மூங்கில்களை எலத்தில் விட்டுவிட வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் எலம் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அப்படிச் செய்தால் அரசாங்கத்திற்குப் பெருமளவில் லாபம் கிடைக்கும்.

இப்போது பொதுமக்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக கிராமங்களில் குடியிருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குக் கூட மூங்கில் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிடைத்தாலும் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கூரை போடுவதற்குக்கூட கிடைப்பதில்லை. இப்படி இருக்கும் போது பேப்பர் மில்லுக்கு ஏன் மிகக் குறைந்த விலைக்கு கொடுக்க வேண்டும்? அப்படி கொடுப்பதைவிட சேஷசாயி பேப்பர் மில்லை தேசிய மயமாக்கி விடலாம். தேசியமயமாக்கி, காசித் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் நாட்டு மக்கள் வரவேற்பார்கள். காசித் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தக் காலத்தில் அந்த மில்லை தேசியமயமாக்கினால் மக்களின் தேவைக்கு ஏற்றபடி காசித் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்; தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் மேட்டுப்பாளையம் பகுதியில் சிறுமுகியில் உள்ள விஸ்கோஸ் ரெயான் தொழிற்சாலைக்கு ஏராளமான அளவில் கற்பூர மரங்களை சப்ளை செய்கிறோம். ஆனால் இந்த காடுகளிலிருந்து கேரளத்திலே இருக்கின்ற பிரிஸ்ட்லிக்குச் சொந்தமான ரெயான் தொழிற்சாலைக்கு ஏராளமான மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இங்கே அவர்களுக்குச் சொந்தமான காடுகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் காடுகளிலிருந்து தான் மரங்களை வெட்டிச் செல்கிறார்களா அல்லது பக்கத்திலுள்ள நமக்குச் சொந்தமான காடுகளிலிருந்து வெட்டிச் செல்கிறார்களா என்பதை காட்டிலாகா கண்காணிக்க வேண்டும்.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30]

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

அடுத்தபடியாக, ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால் சத்தியமங்கலம் பகுதியில் சந்தனத் தைலம் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பிக்கப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு உறுப்பினர்கள் அந்த தொழிற்சாலையை தங்கள் தங்கள் தொகுதிக்குக் கொண்டுபோக முயற்சி செய்வார்கள். அப்படி முயற்சி செய்தாலும் சத்தியமங்கலம் பகுதியில் தான் அந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சந்தன மரங்கள் இன்றைக்கு 80 சதவிகிதம் நாங்கள்தான் கொடுக்கிறோம் ஜவ்வாது மலையிலிருந்து. 80 சதவிகிதம் சந்தன மரத்தை அவர்கள் கொடுத்தால் அங்கே ஏற்படுத்துவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. எங்களிடைய காடுகளிலிருந்து சந்தன மரங்களை வேறு எங்கும் கொண்டுசெல்லக் கூடாது என்பது எங்கள் கருத்து.

*திரு. கு. அ. பொம்மன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் கூறுவதைப்போல எந்தெந்த இடங்களில் அதிகமாக சந்தன மரங்கள் உற்பத்தியாகின்றனவோ, அதிகம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அங்கே சந்தனத் தைலத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆனால், சத்தியமங்கலத்தில் கொள்கை அடிப்படையில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்வது வருந்தத்தக்கது. பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு நீலகிரியில் வைப்பது நியாயமல்லவா?

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : கோவை மாவட்டத்தில் கோபி, பவானி போன்ற வட்டங்கள் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகள். அங்கே உள்ள மக்கள் பெரிதும் விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கிறார்கள். சத்தியமங்கலம் தொழில்துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால் அங்கே வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். 6 மாதம் தான் விவசாய வேலை இருக்கும். மீதமுள்ள 6 மாதம் அவர்களுக்கு வருமானம் கிடைப்பது. இதுபோன்ற பாக்டரி அங்கே இருந்தால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் போக மீதமுள்ளவர்களுக்கு அதில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அதனால்தான் அங்கே வேண்டுமென்று சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறு எந்தவிதமான தப்பு அபிப்பிராயமும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நீலகிரி மலை, ஆனமலை போன்ற இடங்களில் தொடர்ந்து மரங்களை நட்டு, காடுகளை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத்துறையில் வேலை செய்கின்ற கடைநிலை ஊழியர்களது சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தால் நல்லது. காடுகளில் அவர்கள் எல்லாம் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சம்பளம் அலவன்சைச் கூட்ட வேண்டும். இன்னும் வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாகவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகவும் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

[1974 மார்ச் 30]

அடுத்து, இலங்கையிலிருந்து வந்திருக்கிற அகதிகள் 500 பேர்களுக்கு தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், கன்னியாகுமரி ரப்பர் தோட்டங்களிலும் வேலை அளிக்கிறோம் என்றாலும் இன்னும் எதிர் காலத்தில் வரக்கூடியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க—ரப்பர் பிளான்டேஷனையும், தேயிலை பிளான்டேஷனையும் விரிவு படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இலங்கையில் இருந்து வருகிற அகதிகளுக்கு புனர்வாழ்வு அமைக்க கூடலூர் பகுதியில் காட்டுப்பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துத் தர யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வன விலங்குகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். முதமலை போன்ற இடங்களில் உள்ள வனவிலங்குகளை—சாதாரண ஏழை எளிய மக்களும் சென்று பார்த்து வர ரோடு வசதிகள்—வாகன வசதிகள்—அவர்கள் அங்கே தங்குவதற்கான விநிதி வசதிகள் ஆகிய யாவும் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வண்டலூரில் ஸலேலாஜிகல் பார்க் ஏற்படுத்த இருப்பதை வரவேற்கிறேன். சென்னை சென்டிர்லுக்கு அருகில் உள்ள ஸலேவில் கூட—ரெயில் புகையினால் மிருகங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன—இதைத் தவிர்க்க அந்த முயற்சியைத் தீவிரப்படுத்தி இதை அந்த இடத்திற்கே கொண்டுபோக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மத்திய அரசாங்க சட்டத்தை ஒட்டி நமது அரசும் 1974-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் மிருகங்களைச் சுடக்கூடாது—மிருகங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்கிற சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றியிருப்பதை வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

நம் மாநிலத்தில் உள்ள மொத்தப் பரப்பில் 16 சத விகிதம்தான் காடுகள் உள்ளன என்பதை அவரது உரையில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நாம் எப்படி இந்த 16 சத விகிதத்தை அபிவிருத்தி செய்வது என்பதைப்பற்றியும் நமது வன இலாக்காவில் இருக்கின்றவர்கள் தீவிரமாகச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது ரெவின்யூ இலாக்காவில் உள்ள நிலங்கள் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றில் சாகுபடிக்கு லாயக்கற்ற புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் காட்டு இலாக்காவினிடத்தில் கொடுத்துவிடலாம்.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

அதுபோலவே, சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்கள் காட்டு இலாக்கா வினிடம் இருக்கின்றன. அவற்றை அவர்கள் விவசாய இலாக்காவிடத்தில் கொடுத்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். கிவ் அண்டு டேக் (give and take) பாலிசிப்படி—இப்படி சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்களை சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாத நிலங்களைக் கொடுத்து வாங்கிக்கொள்கிற முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காட்டு இலாக்கா இதுவரை இருந்ததுபோல இல்லாமல் இன்னும் துரிதமாகச் செயல்பட ஆவன செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அதற்காக பல்வேறு திட்டங்கள் அமைக்கப்படுவதை வரவேற்கிறேன். தொழில் துறைகளுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை இந்த இலாக்காதான் அளிக்கிறது. குறிப்பாக காகிதம், அட்டை, ரயான், தோல் பதனிடும் பொருள்கள், வாசனைத் திரவியங்கள் ஆகியவற்றை காட்டு இலாக்கா அளிக்கிறது. மேலும் வனத்துறையில் இருந்துதான் தழை உரங்கள் அதிகமாக அளிக்கப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களில் பாசனக் கால்வாய்களில் மரங்களை உற்பத்தி செய்து அந்தப் பகுதியில் அவை நல்லமுறையில் பயன்படச் செய்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் காட்டு இலாக்கா மூலமாக விவசாயப் பண்ணைகளை அமைத்து—தேக்கு, புளி, மா, பலா போன்ற கனி தரும் மரங்களையும், விறகு மரங்களையும் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய செடிகளைக் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும்.

அதேபோல இன்றையதினம் சாலை ஓரங்களில் பொதுப்பணித் துறையினர் மரங்களை நடுகிறார்கள். இந்தக் காரியத்தை வன இலாக்காவிடமே ஒப்படைத்து விடலாம். அதுபோல வன இலாக்காவினர் தங்கள் துறைக் கான கட்டிடங்களை அவர்களே கட்டிக்கொள்கிறார்கள்—அப்படியின்றி இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டும் பொறுப்பை பொதுப்பணித் துறையினரிடமே விட்டுவிடவேண்டும்.

இன்னும் காட்டு இலாக்காவில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு தினக்கூலி 2 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. பொதுப்பணித்துறையில் பணியாற்றுகிற தினக்கூலிகளுக்கு 4 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுபோலவே வனத் துறையில் பணியாற்றுகிற தினக்கூலிகளுக்கும் 4 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்னும் வனத்துறையில் நடைபெறுகிற திருட்டுகளைத் தடுக்க ரேஞ்சு ஆபீசர்களுக்கு ஜீப்புகள் வேண்டும். இன்றைக்கு வாகன வசதி கிடையாது. 91 டெரிடோரியல் ரேஞ்ஜுகள் இருக்கின்றன. ஆக இங் குள்ளவர்கள் திறமையாகப் பணியாற்ற ஜீப்புகள் வழங்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1974 மார்ச் 30]

நான் பலமுறை இந்த வனத்துறையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன். இன்றையதினம் 2-வது ஊதியக் கமிஷனின் பரிந்துரைகள் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். வனத்துறை அதிகாரிகளும் போலீஸ்துறை அதிகாரிகளைப்போலவே பணியாற்றுகிறார்கள். போலீஸ்துறை காவலர்களுடைய நிலைமையை ஆராய்ந்தறிய கமிஷன் போட்டது போலவே இவர்களுக்கும் ஒரு கமிஷன் போட்டு—இவர்களது சம்பளத்தை எல்லாம் உயர்த்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வனத்துறையில் கிடைக்கிற சந்தன மரங்களில் மூன்றில் 2 பங்கு சந்தன மரங்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் கிடைக்கின்றன. இது அனைவருக்கும் தெரிந்தது. நூற்றில் 80 சத விசதம் வடாற்காடு மாவட்டத்தில்தான் கிடைக்கிறது. அது திருட்டுப்போகாமல் இருக்க சந்தன மரத் திருட்டைக் கண்டுபிடிக்கிற வனத்துறை அதிகாரிகளை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைக்கு பரிசாக 25 ரூபாய் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதை உயர்த்தித்தர யோசிப்பதாக சென்ற ஆண்டே சொன்னார்கள். இதுவரை எந்த உத்தரவும் பிறப்பித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மெரிட் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்துப் பயன் இல்லை. இதுபோன்ற சந்தன மரத் திருட்டுகளைக் கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கு மெரிட் சர்ட்டிபிகேட்டோடு—பதவி உயர்வு, சம்பள உயர்வு—இன்னும் முதலமைச்சர் நிதியில் இருந்து மூவாயிரம் ரொக்கப் பரிசு என்கிற அளவில் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஹைபிரீட் யூகலிப்டஸ் மரங்களை தொழிற்சாலைக்கு டன் 22 ரூபாய் வீதம் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அது வெளியில் 50 ரூபாய் விலை. அதன் விலையைக் கொள்சம் உயர்த்திப் பெறுவதற்கு காட்டு இலாக்கா முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

இங்கே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட ஃபாரஸ்ட் ரிசர்வ் வாச்சர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். நண்பர் பழனியப்பன் கூட அதைப்பற்றி கூறினார்கள். அந்த கோரிக்கைகள் இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் குறைகளையெல்லாம் போக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஃபாரஸ்டு கார்டுகள் நேரடித் தேர்வுக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஃபாரஸ்டர் பதவிக்கு நேரடி தேர்வு செய்யும்போது கல்வித் தகுதி பி.யு.ஸி. என்று உயர்த்துதல் வேண்டும். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

அதைப்போலவே பாரஸ்டர்களுக்கும், பாரஸ்ட் ரேஞ்சர்களுக்கும் இடையில் டெபுடி ரேஞ்சர் என்ற ஒரு பதவியை உருவாக்கலாம். இதைச் செய்தால் அது நிர்வாகத்திற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பாரஸ்ட் ரேஞ்சர்களை கெசட்டட் ஆபீசர்களாக அறிவிப்பதற்கு எந்த விதமான நிதிப் பிரச்சினையும் குறுக்கிடவில்லை. ஆகவே இதை அறிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இப்போது வனத்துறையை மேலும் முனைப்புடனும், வனப்புடனும் ஆக்க தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு வனத்துறை வருவாயைப் பெருக்கவும், வனத்துறையில் மேலும் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கும் விதத்திலும் நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கி செயல்பட வேண்டுகிறேன்.

பாரஸ்ட் இலாகாவில் பாரஸ்ட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் என்ற இலாகாவை உருவாக்குவதாக அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள். பாரஸ்ட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷனை உருவாக்கி அதன்மூலம் நல்ல தொழிற்சாலைகளையும், வேலை வாய்ப்பையும் உருவாக்குவதற்கு அந்த இலாகாவை அமைப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

வேலூருக்கு அருகிலுள்ள அமிர்தி மலையில் பிராணியியல் பூங்கா ஒன்றை அமைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை அமைத்தால் சுற்றுலா செல்பவர்களுக்கு கவர்ச்சியாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஜவ்வாது மலையிலும் ஒரு பிராணி இயல் பூங்காவை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

வனத்துறையின் வருவாய் 1972-73-ல் 491 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. 1973-74-ல் அதாவது 515 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறு வனத்துறை லாபகரமாக இயங்கி வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் சில ஆலோசனைகளை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் செடிப் பண்ணைகள் நிறுவி அதிலிருந்து கனி தரும் மரங்களையும், விறகுக்கான மரங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

நண்பர் பழனியப்பன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் (Forest Timber Depot) பாரஸ்ட் டிபோட் டிப்போக்களை நிறுவ வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

[1974 மார்ச் 30]

அதைப்போலவே மாவட்டந்தோறும் பாரஸ்ட் பர்னிச்சர் ஒர்க்ஸ், (Forest Furniture Works) வனத்துறை மரத் தொழிற்சாலை மாவட்ட அளவில் அல்லது மாநில அளவில் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையாக நிறுவுவதன் மூலம் காட்டிலாகா மரங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

சந்தன மரத்திலிருந்து பல்வேறு வாசனைப் பொருள்களைத் தயாரித்து அதன் மூலம் வனத் துறையின் லாபத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்தில், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு ஆலையை ஏற்படுத்தி அதிலே வாசனைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் அன்னியச் செலாவணி ஈட்டுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில தனியாரிடத்திலிருக்கிற காடுகளையெல்லாம் வன இலாகாவே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதைப்போலவே சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாத நிலங்களில் முந்திரி மரங்களை வைத்துப் பயிரிட வேண்டும்.

வனங்களில் வேட்டையாடுபவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். அப்படி தண்டித்தால்தான் வனத்துறைக்கும், வனவிலங்குகளுக்கும் தக்க பாதுகாப்பு இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காட்டு வளம் பெருகினால் நாட்டு வளம் பெருகும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு மேலும் காட்டிலாகாவை நாட்டு மக்களுக்குப் பயன் தரும் ஒரு இலாகாவாக்க புத்துணர்ச்சியும், புது வேகமும் அளித்து உருவாக்க வேண்டும்.

மேலும், வனத் துறையில் பணியாற்றும்பவர்களுக்கு பதவி உயர்வு (Promotion) பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலையை மாற்றி இந்த இலாகாவிலும் மற்றத் துறைகளில் உள்ளதைப் போல் விரைவில் பதவி உயர்வுகள் அளித்து வனத் துறையில் பணியாற்றும்பவர்களுக்கு மேலும் ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒடுகத்தூரிலே ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் (Primary Health Centre) கட்டுவதற்கு ஒரு இடத்தைக் காட்டிலாகா அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கு அவர்கள் நிலத்தைக் கொடுத்து உதவுவார்கள் என்று நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த வனத்துறை மானியத்தை வரவேற்று எடுத்து உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. செளடி எஸ். சந்திர பாரதி : தலைவரவர்களே, இந்த உவையின் முன்னிருக்கும் இந்த மானியங்கள் மீது, குறிப்பாக சிங்கோலு துறையைப் பற்றி நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30]

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

சிங்கோனா துறையைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தேன். அந்தத் துறைக்கு வேண்டிய ஊக்கம் தருவதாக அதைப் பற்றியெல்லாம் அதிலே விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

இருந்தாலும் கூட, இந்தத் துறைக்குக் கொடுக்கும் ஊக்கம் போதுமா என்று பார்க்கும்போது இதிலே நாம் அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன் ஏனென்று சொன்னால், சாதாரணமான ஒரு வனத்தையாக ஆரம்பத்தில் இந்த ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப் பட்டாலும் கூட தற்போது இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு இருக்கிற முக்கியத்துவம் வரவர அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஸ்தாபனத்தில் பணிபுரியும் அதிகாரிகளுக்கு மேலும் உற்சாகத்தை ஊட்டக்கூடிய வகையிலே நாம் செயல்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக மலேரியாவுக்கு வேண்டிய மருந்தைத் தயாரிப்பதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தத் துறை இன்றையதினம் மேலும் விரிவடைந்து நம் நாட்டிலே இருக்கிற மருந்துகள், ஆயில் சீட்ஸ் இவைகளை உற்பத்தி செய்கிற வகையிலே விரிவடைந்து வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையில் விரிவுபடுத்தி அதன் மூலம் நம் நாட்டின் அன்னியச் செலாவணியை அதிகப்படுத்துவதற்கு அதிக வேகம் தர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். நம் நாட்டிலே ஏராளமான மூலிகைகள் இருந்தன. அதை வைத்துக்கொண்டு அசாதாரணமான மருந்துகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். இப்போது அவை இங்கே கிடைக்கவில்லை. அவையெல்லாம் ஜெர்மனியிலே இருக்கிறவர்கள் கண்டுபிடித்து அவர்கள் இங்கே கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம்.

அந்த நிலைமை மாறி நம் நாட்டிலேயே இருக்கிற அரசு அலுவலர்கள் அந்த ஆராய்ச்சித் துறையிலே அதிகம் ஈடுபடுவதற்காக அவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்க வேண்டும். இந்தத் துறையை மேலும் மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒன்றைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருக்கிறது, அதற்கு நாம் வேலி போட்டு விடாமல் இன்னும் அதிகமான உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இது வரையில் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்பொழுது ஒன்றுமேயில்லை என்றுதான் தெரிகிறது.

நடுவட்டத்திலே இருக்கிற ரிசர்ச் ஸ்டேஷனை நாங்கள் எல்லாம் போய்ப் பார்த்தோம். அங்கே மருந்துப் பொருட்கள், வாசனைத் தைலங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். விஞ்ஞானிகள்கூட சண்டுபிடிக்க முடியாத பொருள்களையெல்லாம் தயாரிக்கிறார்கள்.

நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பல மூலிகைகளைக் கொண்டுபோய் வெளி நாட்டுக்காரர்கள் மருந்துகளை நமக்கு அனுப்பி வருகிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய நாட்டிலிருந்து மேல் நாடுகளுக்கு அனுப்பி, அங்கே அவர்கள் கண்டுவர ஏற்பாடு செய்தால் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு உற்சாகமும் ஏற்படும்.

அது மட்டுமல்ல, நமக்கும் நமது நாட்டிற்கும் அதிகமான நன்மைகள் கிடைக்கும்.

ரிசர்ச் துறையிலே அவர்கள் மூலிகைகளை உற்பத்தி செய்வதன் மூலமாக நல்ல முறையிலே மூலிகைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும், மேலும் அதிகமான மருந்துகளைத் தேடிப் பிடிப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும்.

அது மட்டுமல்ல, எந்த எந்த மூலிகைகளையெல்லாம் பயிர் செய்வதற்கு அனுமதிக்க முடியும் என்பதையும் ஆராய வேண்டும். இதுவரையிலே பழங்காலத்திலே எப்படி இருந்ததோ அதே மாதிரிதான் இப்போதும் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அதிகமான ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்வதைச் சற்றுக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலே பிளான் டேஷன்ஸ், மருந்துத் தைலங்கள், வாசனைத் தைலங்கள் கிடைக்கிற பயிர்களைப் போடுகிறோம். மூலிகைகளையும் தயார் செய்யக் கூடிய, பயிர் செய்யக்கூடிய முறை இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து அந்த முறையிலேயும் அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் அடிக்கடி இங்கே அவர்களுடைய ஜவ்வாது மலையைப் பற்றிச் சொல்வார்கள். நண்பர் அவர்கள் பெங்களிக்கோட்டாவைப் பற்றிச் சொல்வார்கள். இரண்டு இடங்களிலேயும் மூலிகைகள் புதிதாகப் பயிர் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

மதுரை ஜில்லாவிலேயும் பல மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் இந்த பிளான் டேஷன்களைக் கொண்டுவர முயற்சியெடுக்க வேண்டும். அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு முன்னால் என்ன வசதி இருந்தது, இப்பொழுது என்ன வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இனிமேல் என்ன வசதிகளைக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இதிலே இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன், ஒன்றும் இல்லை.

அரசுத் துறையிலே இதை ஒரு வணிக ஸ்தாபனம் என்று பார்க்கக் கூடாது. அரசுத் துறையிலே வணிக ஸ்தாபனத்திலே லாபம் ஈட்டப் படுவதில்லை என்று சொல்வார்கள். இதிலே 5.11 லட்சம் லாபம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற எல்லாவற்றையும் சேர்த்து 33 லட்சம் ரூபாய் லாபம் என்று கூட சொன்னாலும் இது லாபத்திலே நடத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இதை ஒரு வணிக ஸ்தாபனமாக

வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

வைத்துக்கொள்வதை விட ரிசர்ச் ஸ்தாபனமாக மாற்ற வேண்டும். அந்த வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாகா சம்பந்தமான அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கிற டிமாண்டின் பேரிலே என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காட்டு இலாகா தேசிய செல்வத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய, வளர்க்கக் கூடிய, அன்னிய செலாவணியை அதுபோன்ற செல்வங்களைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு மானியமாக இருந்தாலும் அதே நேரத்திலே பல மூலப் பொருட்களைக் கொடுத்து நம்முடைய தொழில்களை உருவாக்குகின்ற ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன்பே பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள், நம்முடைய காடுகள் இன்றைக்கு இருக்க வேண்டிய அளவிற்கு இல்லை. காரணம், பூமியினுடைய மொத்த பரப்பு நிலத்திலே ஒரு பங்கு காடாக இருக்க வேண்டும், இரண்டு பங்கு விவசாய நிலமாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இயற்கையின் சூழ்நிலைக் கொப்ப நல்ல மழை பெய்து அதனால் இரண்டு பங்கு விவசாய நிலங்களை விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள்.

பதினாறு சதவீதம் காடுகள் இங்கே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே மனிதன் கால் வைக்கக்கூடிய அளவிற்கு எங்காவது ஒரு குறுகிய இடம் கிடைத்தாலும் போதும், அங்கே அந்தக் காட்டையழித்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய முறை அதிகமாகப் போய் விட்டது. அதை யாரும் தடுக்கவில்லை. அதனால் வனங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்படுகின்றன என்பது உண்மை. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது அந்தத் துறை அதிகாரிகளோ கண்காணிப்பதில்லை. இதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும்?

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியிலே 1962 ஆம் ஆண்டு முதல் 1974 ஆம் ஆண்டுவரையில் மழைபெய்த ஒரு கணக்கைப் பார்த்தால் 1962 ஆம் ஆண்டிலே 400 அங்குல மழை பெய்தது. இன்றைக்கு 84 அங்குல மழை அளவிற்குத்தான் பெய்கிறது என்று பார்க்கிறோம். இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் காடுகள் அழிக்கப்பட்டதுதான்.

சிறுவாணித் தடத்திலேயும், வெள்ளயங்கிரி மலையிலே குறுக்கே ஒரு ஆறு ஓடியது முன்பு. இன்றைக்கு அந்த ஆறே வறண்டு போய்விட்டது. அங்கே ஒரு பாரஸ்டே அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி ஆண்டுக்காண்டு காடுகளுடைய சேதம் அதிகமாகி அதிகமாகி 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்க்கிறபோது தான் அது எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்பது தெரியவரும். அதைப்பற்றி முக்கியமான கவனம் எடுத்துக் கொண்டு காடுகளை வளர்ப்பதற்கு நம்மால் முடிவெடுக்க வேண்டும்.

சில நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். ஊட்டி மலையிலே கற்பூர மரங்களை விளைவிப்பதால் அந்த மரங்கள் பூமிக்கடியில் 150 அடி ஆழத்திலிருந்து தண்ணீரை—அந்த மரங்களுக்கு ஈரப்பசையை இழுக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்—இழுத்து வெளியே விடுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஈரப்பசையை இழுக்கின்ற மரங்களை அங்கே தொடர்ந்து விளைவித்தால் அதனால் அந்தப் பகுதியிலே வறண்ட பகுதியாக வந்துவிடும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட மரங்களைப் பயிரிடக் கூடாது என்ற முறையிலே தடை செய்ய வேண்டும்.

ரேயான் பேக்டரிக்கு கூழ் உற்பத்தி செய்கிற நிலைமை பல்வேறு மரங்களிலேயிருந்து கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. நாம் அந்த மரங்களை இரண்டாயிரம் ஏக்கர், மூவாயிரம் ஏக்கர் என்ற அளவிற்குத்தான் கொடுக்கிறோம். ஆனால், அதை வாங்கி தயாரித்து விற்கிற அந்த பேக்டரிக்கு ஆண்டுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது லாபம் என்று சொன்னால்—அது நல்ல கணக்காக இருந்தால்தான், திருட்டுக் கணக்காக இருந்தால் எத்தனை கோடி லாபமோ தெரியாது—நாம் மூலப் பொருள்களைக் கொடுக்கிறோம்.

நாம் அந்த மூலப்பொருள்களுக்கு விலையை அதிகப்படுத்தக் கூடாதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். காடுகளிலே ஏராளமான சந்தனக் கட்டைகள் உற்பத்தியாகின்றன. லட்சக்கணக்கான கட்டைகள் கடத்தப்படுகின்றன. அதை இலாகா தடை செய்வதில்லை. விஜிலன்ஸ் இலாகா பிடித்தாலும் எப்படியாவது கேஸ் இல்லாமல் செய்வதும், அதிகாரிகளை மாற்றம் செய்வதும் இப்படி ஏராளமான சந்தனக் கட்டைகள் கடத்தப்படுவதாக பொது மக்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை எப்படித் தடுக்க முடியும்?

காட்டிற்கு, பரந்த காடுகளுக்கு ஒரு வேலி போட்டுத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அதைத் தடுக்க புது முறைகளைக் கண்டுபிடித்து தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டும். கான்ட்ராக்டர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் காடுகள் தங்களுடைய சொத்து என்று நினைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

அவர்கள் வறண்ட மரங்களைத் தான் வெட்ட வேண்டுமே தவிர இளம் மரங்களை வெட்டக் கூடாது. ஒரு வயது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் மரங்களுக்கு. அந்த வயதிற்கு மேல் தான் வெட்ட வேண்டும். ஆனால், அவர்கள் காய்ந்த மரங்களையா வெட்டுகிறார்கள். ஒரு லாரிக்கு பர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு 20 லாரிகளில் கொண்டு போகிறார்கள். பகலிலே வெட்டிவிட்டு இரவு 12 மணிக்கு மேலே கடத்துகிறார்கள்.

ஒரு லாரிக்கு பர்மிட் வைத்துக்கொண்டு 15, 20 லாரிகளில் கடத்துகிறார்கள், கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அதைக் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. இப்படிக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். மூங்கிலே சேஷசாயி பேப்பர் மில்லுக்கு குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த மில்லில் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். ஏன் அங்கு குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் உற்பத்தித் தொழில் நடப்பதற்காகக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 30] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அவர்கள் கொள்கையடிக்கின்ற லாபம் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறதா என்றால் இல்லை. அப்படி அவர்களுக்குக் குறைந்த விலைக்கு அரசாங்கம் கொடுப்பதைவிட அரசாங்கமே மூலப்பொருட்களை உண்டாக்கிச் செய்தால் லாபம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும். இந்த சந்தன மரத் தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கம் உண்டாக்கினால் எவ்வளவோ லாபம் கிடைக்கும். அதைத் தனி நபர்களுக்குக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு 50,000 டன் மரங்களுக்கு நாம் அனுமதி கொடுத்தால் அவர்கள் அதில் புகுந்து விளையாடுகிறார்கள். அவர்கள் 60,000 டன் எடுத்துக் கொண்டு சென்றால் கூட கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. எல்லாம் கணக்குதான். ஆனால் அவர்கள் காட்டை அழிக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு கட்டுமானம் கிடையாதா?

காட்டிலே உள்ள மரங்களில் வறண்ட மரங்களைத் தான் வெட்ட வேண்டுமே தவிர பலன் தரும் மரங்களை வெட்டக்கூடாது.

புதிய மரங்களை காட்டிலிருந்து வெட்டி வருகிறார்கள். அது பலன் தரும் மரமல்லவா? அதற்கு என் அனுமதிக்கிறார்கள்? ஏராளமான புளி நமக்குக் காட்டிலேயிருந்து கிடைக்கிறது. அது தமிழகத்தின் உணவுப் பொருட்களில் சம்பந்தப்பட்டது. அந்தப் புளியை மரங்கள் அழிக்கப் படுகின்றன. அதை விறகுக்காக வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். பலன் தராத மரங்களை வெட்டுவதைப் பற்றிப் பிரச்சனை இல்லை. ஆனால் பலன் தருகின்ற மரங்களை வெட்டினால் அதைத் தடுப்பதற்கு காட்டிலாக்கா என்ன செய்கிறது? இதைக் கண்டிக்காமல் இருப்பது சரிதானா? ஏராளமான லாபம் கிடைக்கிறது, வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் லாபகரமாக இருக்கும் தொழில் என்று அரசாங்கம் மெச்சினால், அமைச்சர்களும் லாபம் வந்துவிட்டது என்ற முறையில் சொன்னால் காடுகளைப் பாதுகாத்து வளர்க்கின்ற திட்டத்திலிருந்து நாம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டோம் என்ற பொருளே தவிர, கணக்குச் சொல்வதில் பயனில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காடுகளுக்குப் பக்கத்தில் நிலம் கிடைத்தால் விவசாயம் செய்யலாம் என்று விவசாயிகள் நினைக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் நினைப்பதிலும் தப்பு இல்லை. ஆனால் விவசாயம் செய்வதற்காக மரங்களை மட்டும் வெட்டிக்கொண்டு போனால் காடுகள் சுருங்கிக்கொண்டு போகுமே தவிர காடுகள் வளராது.

காடுகள் பதினாறு சதவீதத்திலிருந்து 12 சதவீதமாகக் கூட நாளைக்குப் போனாலும் போகலாம். ஏராளமான பூமி இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் தண்ணீர் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளை உருவாக்கினால் அங்கேயே விவசாயம் செய்வதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள், மலைகளுக்குப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் பூமி வறட்சிப் பகுதியாக இருப்பதால்தான் அங்கே போகிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும். பெரிய கூடலூர் ஃபாரஸ்டை அழித்தாகிவிட்டது. விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்தாகிவிட்டது.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1974 மார்ச் 30]

இப்படி ஃபாரஸ்ட் அழிந்துவிட்டால் மழை கிடையாது. கேரளாவில் ஒரு ஃபாரஸ்ட் இருந்தது. நமக்குப் பக்கத்தில் வாளையார் ஃபாரஸ்ட் பாலக்காட்டில் இருந்தது, அழிக்கப்பட்டு விட்டது. இப்பொழுது அது ஃபாரஸ்ட் அந்தஸ்தில் இல்லை. எதிர்காலத்தில் காடு எவ்வளவு முக்கியத் தும் வாய்ந்தது என்பதை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். எனென்றால் வனம் வளர்ந்து குளிர்ச்சியாக இருந்தால்தான் மழையும் அதிகமாகப் பெய்யும்.

சேலத்திற்குப் பக்கத்தில் பாலமலை என்ற அந்தப் பகுதியில் பழங்குடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு ரோடு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அங்கே போகிறவர்கள் பழைய தடங்கலிலேயேதான் போகிறார்கள். ஒரு மைல் அளவில் போகும் அளவில் ரோடுகளைப் போடுவதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கினால் அவர்களுக்கு வழி அளிக்கக் கூடிய நிலைமையிருக்கும்.

முதுமலைக் காட்டில் தொழிலாளர்கள் குடிசைகளில் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்து சுகாதாரமான வழியை நம்மால் உண்டாக்க முடியவில்லை. அவர்கள் மூங்கில் அரிசியைத் தான் குத்திச் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன கூலி என்றால் இரண்டு ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த இரண்டு ரூபாயிலே அந்தக் காட்டிலே உட்கார்ந்துகொண்டு எப்படி ஜீவிக்க முடியும்? அதை உயர்த்தினால் நஷ்டம் வந்துவிடுமா என்ன?

விறகுக்காக வெட்டுபவர்கள் அடிக்கின்ற கொள்ளையைச் சொல்லி முடியாது. அதன் மூலமாக வருகின்ற ஏராளமான வருமானம் தனி நபர்களுக்குத் தான் போகிறது. சர்க்காருக்குப் பணம் கிடைக்கக் கூடிய இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் இன்றைக்குத் தனிப்பட்டவர்கள் கொள்ளை யடிப்பதைச் சொல்லி முடியாது. 40 ஏக்கர், 50 ஏக்கர், ஏன் 200 ஏக்கர் என்று குத்தகை எடுக்கிறார்கள். 200 ஏக்கர்கள் என்றால் என்னென்ன மரங்கள், சந்தன மரம் ஒன்று இருந்தால் போதுமே. அந்தச் சந்தன மரங்களையும் சேர்த்து வெட்டி விற்று விடுகிறார்கள். ரேஞ்சர் எப்படிப் பாதுகாக்க முடியும்? எனவே அப்படிப்பட்ட சந்தன மரங்களை வெட்டுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிம்பம் பகுதியில், கொள்ளைகாலம் போகும் வழியில் உள்ள மரங்களை வெட்டி விவசாயத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. விவசாயத்திற்கும் கொடுத்தாகிவிட்டது. இனி எப்படி நீங்கள் காடுகளை வளர்க்கப் போகின்றீர்கள்? எங்கே பார்த்தாலும் காடுகளை அழித்து விவசாயம் செய்யும் அளவில் நிலைமைகளை உருவாக்கிவிட்டார்கள். சந்தன மரங்கள்தான் நிற்கின்றன. விவசாயிகள் பயிர் செய்யும் இடங்களில் சந்தன மரங்கள் தான் நிற்கின்றன.

சந்தன மரங்களை வெட்டவில்லை, சர்க்காருக்குச் சொந்தம். ஆகவே அதை வெட்டாமல் இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மரங்களும் ஒவ்வொன்றாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 30] [திரு- கே. என். குமாரசாமி]

ஏதற்காக அந்த இடத்திலே விவசாயத்திற்கும் கொடுத்தார்கள் என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏன் அதைக் கொடுக்க வேண்டும்? மிருகங்கள் இருக்கும் பகுதி. விவசாயத்திற்குக் கொடுப்பதற்காகக் காட்டை அழித்து விட்டோம் என்று இப்படிப் பல காரணங்களைச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவிற்கு ஃபாரஸ்ட் அழிக்கப்படுகிறது. ஏதோ காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

மூலப்பொருள்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன என்றால் அது உண்மைதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் காடுகளை அழிக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன வழி என்று பார்க்க வேண்டும். 'அந்த அடிப்படையில் பார்க்காமல் இருந்தால் இன்னும் காடுகள் அழிக்கப்படும். அழிக்கப்பட்ட இடங்களில், ஃபாரஸ்ட் இல்லாத இடத்திலே நாமே மரங்களை நட்பு காடுகளை உருவாக்க வேண்டும்.

அதில் வருகின்ற வருமானத்தை காடுகளை அதிகப்படுத்துவதற்காகச் செலவழிக்கலாம். அதைச் செய்ய நம்மால் முடிவதில்லை. பலவிடங்களில் மலைப் பகுதிகள் சும்மாதான் கிடக்கின்றன. அவைகளை விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கிறோம் என்று கொடுக்கிறார்கள். அங்கு ஃபாரஸ்ட் இலாக்கா மரங்களை நட்பு வளர்ப்பதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கலாமே.

இன்றைக்கு தேக்கு மரங்களின் விலை என்ன? அந்தத் தேக்கு மரங்களை உற்பத்தி செய்தால் பலன் கிடைக்கும். அதற்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஒன்றுமில்லை. சேலம் போகும் வழியில் புளிய மரங்களை ஏராளமாக வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புளிய மரச் சோலை இருக்கிறது, ஃபாரஸ்ட் நிலம், அதை யார் பாதுகாக்கிறார்கள்? அதை விட்டுவிட்டு தீக்குச்சிக்காக மரங்களைப் பயிர் செய்கிறார்கள். ஃபாரஸ்ட் இலாக்கா பார்த்து காடுகளை வளர்க்க முயற்சியெடுக்கவேண்டும், அரசாங்கமும் தண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த மூலப்பொருட்களைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பதை மறுபரிசீலனை செய்து எந்த அளவிற்கு அந்த மூலப் பொருட்களுக்கு இன்னும் அதிக விலை வாங்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும்.

பேப்பர் மில்களில் 5,000 டன், 6,000 டன், 10,000 டன் என்று செலவாகிறது. என்ன ஒப்பந்தத்தில் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரிய வில்லை. அது சம்பந்தமான விவரங்கள் அறிக்கையில் இல்லை. இப்படி தனி முதலாளிகளுக்கு, தனிப்பட்டவர்களுக்கு இந்தக் காடுகள் பயன் படுகிறது. அதைத் தவிர்த்து அதிக லாபத்தை அரசாங்கம் பெற்று அதன்மூலம் சமுதாயத்திற்கு நன்மைகள் செய்ய முயற்சியெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தக் கற்பூர மரத்தின் மூலமாக கேடு ஏற்படுகிறதா என்பதைப்பற்றி நிபுணர்களைக்கொண்டு பரிசீலனை செய்து, அப்படியிருக்கிறது என்றால் முன் முயற்சி எடுத்து அதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12.00]

[1974 மார்ச் 30]

திரு. ந. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல விழைகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றி நல்ல பல கருத்துக்களை முன்னால் பேசிய அருமை நண்பர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

என்னைப் பொருத்தவரையில் இந்த துறை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு இருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல இளைஞர், துடிப்புள்ளவர், நல்ல முறையில் திட்டங்களைத் தீட்டி எப்படி செயல்படுத்தினால் வருமானம் கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்தோடு பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாடு நன்றாக அறியும். இந்தச் சட்டமன்றமும் அறியும்.

வனத் துறை இலாகாவிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை 16 சதவிகிதத்தான் காடுகள் இருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 16 சதவிகிதத்திலே அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் தரக்கூடிய காடுகள் 12 சதவிகிதத்தான். மீதி இருக்கும் அத்தனையும் பொட்டல் காடுகளாகவே இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எல்லாம் நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று 1972-73-ல் ஒரு சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. 70 சதவிகிதம் மீட்டர் அளவுள்ள நிலங்களை நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த ஆண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் கூடிய குழு இப்போது நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு காட்டு நிலங்களை எடுத்துக் கொடுக்கக்கூடாது என்று முடிவு எடுத்து ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதி தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் காடுகள் நிறைந்த பகுதியாக இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் பொட்டல் காடுகளாக இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் அழித்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்காக அந்த நிலங்களைக் கொடுக்கலாம். அரசுக்கு அதுபற்றி எத்தனையோ முறை எடுத்துச் சொல்லியும் அந்த விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலம் ஒப்படை செய்யப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரியில் ரப்பர் மரங்கள், நீலகிரியில் தேயிலை, சேலத்தில் மூங்கில், பாபநாசத்தில் ஈத்தன் கழிகள் கிடைக்கின்றன. இவையெல்லாம் அரசுக்கு வருவாய் தரக்கூடிய மரங்கள். இந்த மாதிரிக் காடுகளை நல்ல முறையில் வளர்ப்போமானால் நல்ல லாபம் அரசுக்கு கிடைக்கும். அங்கெல்லாம் காட்டு வளத்தைப் பெருக்க முடியும். அதை விட்டு விட்டு பொட்டல் காடாக இருக்கும் எங்கள் பகுதியிலுள்ள நிலங்களை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் தடை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் கல்ராயன் ஹில்ஸ் இருக்கிறது. பழைய ஜமீன் பகுதி. குறும்புகொண்டான் மலை என்று இருக்கிறது. அரிய கவுண்டன், சடைய கவுண்டன் ஜாகீர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு ஏராளமான மூங்கில்கள்

1974 மார்ச் 30]

[திரு. ந. தர்மலிங்கம்]

கிடைக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் சர்க்கரை ஆலைகளும் இருக்கின்றன. அங்கே கரும்புச் சக்கைகள் வீணாகப் போகின்றன. அந்தச் சக்கைகளையும் இந்த மூங்கிலையும் பயன்படுத்தி மூங்கில்துறைப்பீடில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை அமைத்தால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஓரளவு நீங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசுக்கும் நல்ல வருமானம் வரும்.

ஜவ்வாது மலையைப் பற்றி அருமை நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஜவ்வாது மலையில் மட்டும் சந்தன மரங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய பகுதியில் கல்ராயன் ஹில்சிலும் சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. குறும்பக்கவுண்டன், சடையக் கவுண்டன் மலையிலும் ஏராளமான சந்தன மரங்கள் கிடைக்கின்றன. அதைப் பயன்படுத்தி சங்கராபுரத்தில் ஒரு சந்தன பவுடர் பாக்டரி அமைத்துக் கொடுத்தால் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படவும், வருமானம் பெருகவும் வழி ஏற்படும்.

என்னுடைய தொகுதியில் மருவூரிலிருந்து குவார்த்துரிச்சி வழியாக கள்ளக்குறிச்சிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் வழியில் காடுகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் காட்டுப் பகுதியில் சாலை அமைக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு சாலை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று பல முறை அதிகாரிகளையும், அரசையும் கேட்டும் அமைத்துத் தரப்படவில்லை.

மருவூரிலிருந்து கூடலூர் செல்லும் வழியிலும் காடுகள் இருக்கின்றன. இங்கும் காட்டு இலாகா உத்தரவு பிறப்பித்தால் சாலை போட முடியவில்லை. கூத்தக் குடியிலிருந்து நின்னையூர் செல்லும் வழியிலும் காடுகள் இருக்கின்றன. அங்கும் சாலை போட முடியவில்லை. இந்தச் சாலைகளை எல்லாம் போட்டுத்தர அரசு இனியாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விரியூர் கிராமத்தில் கிட்டத்தட்ட 250 ஏழை அரிசனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவருக்குக்கூட ஒரு சென்ட் நிலம் கூடக் கிடையாது. அங்கிருக்கும் பொட்டல் காடுகளை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும் வகையில் அவர்களுக்கு ஒப்படை செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற ஆவலோடு அந்த மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இதுவரை விமோசனம் கிடைக்கவில்லை. இதிலே எந்தவிதமான முடிவும் அரசு இதுவரை எடுக்கவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மலைக்கோட்டாலம் என்ற காடு இருக்கிறது. அந்தக் காட்டு நிலங்களை ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எனக்கு முன்னாலே இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் முதல் இதுவரை 16 தடவை சட்டமன்றத்தில் பேசி இருக்கிறோம். இதுபற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இந்த அரசு இதுவரை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இனியாவது நடவடிக்கை எடுத்து ஏழை பாட்டாளி மக்களுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ந. தர்மலிங்கம்]

[1974 மார்ச் 30]

அருமை நண்பர் தோப்பூர் திருவேங்கடம் அவர்கள் நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். காட்டிலாகாவில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

எங்கள் தொகுதியில் காட்டுப் பகுதி நிறைய இருக்கிறது. அந்தக் காட்டுப் பகுதிக்கு முதுகெலும்பாக இருப்பவர்கள் வாச்சர்கள், காட்டுகள். அவர்கள் காட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி வர வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு 5,000 காடுகள் முதல் 20,000 காடுகள் வரை ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெயில் என்றும், மழை என்றும், பனி என்றும் பாராது தன்னுடைய பணி செய்து வருகிறார்கள்.

அந்த ஊழியர்கள் தங்களுக்கும் சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது அரசு பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். விரைவில் அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியத்தையும் பதவி உயர்வையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்கும் இந்த அரசு சலுகை காட்டு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடிய விலங்குகள், மரங்களைத் திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போகக்கூடிய கொடிய மனிதர்களுக்கிடையே இருக்கவேண்டியிருப்பதால் அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள தக்க ஆயுதங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இருந்த முறைப்படி இன்றும் அவர்கள் காக்கிச் சட்டை அணிந்து வருகிறார்கள். போலீஸ்காரரோ, காட்டு இலாகா அதிகாரியா என்று தெரியவில்லை. எனவே, அவர்களுடைய உடையை மாற்ற வேண்டுமென்று பல முறை கேட்டும் இன்னும் மாற்றப்படவில்லை.

காவல் துறையினருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் செலக்ஷன் கிரேடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் காட்டு இலாகா ஊழியர்களுக்கும் செலக்ஷன் கிரேடு கொடுத்து பதவி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும்.

அவர்கள் மரம் வெட்டும் குற்றவாளிகளைக் கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காகத் தனியார் பஸ்காக இருந்தாலும் அரசாங்க பஸ்காக இருந்தாலும் கையைக் காட்டினாலும் நிற்காமல் போய்விடுகிறார்கள். இதனால் கோர்ட்டுக்குக் குற்றவாளிகளை அழைத்துச் செல்ல தாமதமாகிறது. இதன் காரணமாக மேலதிகாரிகளின் வெறுப்புக்கு அவர்கள் ஆளாகிறார்கள். ஆகவே, தனியார் பஸ்களிலும், அரசாங்க பஸ்களிலும் காவல் துறையினருக்கு அளிக்கப்படுகிற சலுகை போன்று இவர்களுக்கு அளிக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனால் நான் போலீஸ் துறையைக் குற்றம் சொல்லுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. மற்றவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகளும் வாய்ப்புகளும் இவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று தான் கூறுகிறேன்.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. ந. தர்மலிங்கம்]

எப்.டி.ஏ. ரேஞ்சர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல் எப்.டி.ஏ. மாநில அளவில் இந்த வாச்சர்களுக்கும், கார்டுகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். மேல் அதிகாரிகளின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாயி சில வாச்சர்கள், கார்டுகள் அடிக்கடி வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் குழந்தை குட்டிகள் உள்ளன. அந்தக் குழந்தைகளும் நல்லமுறையில் படித்து சமுதாயத்தில் நல்ல நிலைமைக்கு வரவேண்டாமா? ஆகவே குறைந்தபட்சம் வன இலாகாவில் பணி புரிகிறவர்களை ஐந்தாண்டு களாவது ஒரு இடத்திலிருந்து மாற்றாமல் இருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, என் பகுதி காடுகள் நிறைந்த பகுதியாக இருந்தாலும் அங்கு கனி வளங்களும் காணப்படுகின்றன. காப்பர் கிடைக்கிறது. அந்தச் செம்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு என் பகுதியில் ஒரு பெரிய தொழிற் சாலையை உருவாக்கித்தந்தால் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேர்களுக்காவது வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) அப்படி ஒரு திட்டம் அரசிடம் இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே அப்படி ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கு ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு பொதுப்பணித்துறை மானியத்தின் மீது பேச வாய்ப்பில்லா விட்டாலும், தொழில்துறை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்காவிட்டாலும் வனத்துறை மானியத்தின் மீதாவது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு எல்லாத் துறைகளையும் பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்றால் தலைவர் அவர்கள் மணி அடித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

என் தொகுதி பற்றிய ஒரு கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முசுருந்தா, மையூரா, மணிமுக்தா நதிகளில் குறுக்கே பாலங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீண்ட காலமாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள்தான் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி இதுவரையில் நாங்கள் அனுபவித்ததாகத் தெரியவில்லை. தன் கடமையைத்தான் செய்கிறது இந்த அரசு. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த அரசு ஏழை மக்களுக்காக நல்ல முறையில் தன் கடமையைச் செய்து வருகிறது. ஒரு இளைஞரை இத்துறைக்கு அமைச்சராக போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல நல்ல திட்டங்களை அவர்கள் வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மலைகொட்டாலம் காட்டு நிலங்களை நிலவொப்படை செய்து தீர்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு வனத்துறை, சின்கோனா இந்த மானியங்களின் பேரில் எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களை நான் இந்த அவை முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

[1974 மார்ச் 30]

நம் மாநிலத்துக்குத் தேவைப்படும் காட்டின் பரப்பளவு ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது தவறாகாது. வனத் துறையின் கீழ் உள்ள காட்டு நிலங்களின் மொத்தப் பரப்பு 20,926 சதுர கிலோ மீட்டர் என்றும், அதில் 17,258 சதுர கிலோ மீட்டர் ஒதுக்கக் காடுகள் என்றும், 3,668 சதுர கிலோ மீட்டர் ஒதுக்க நிலங்களுமாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

வனம் என்று சொன்னால் அது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் முதலில் சிந்திக்க வேண்டும். இயற்கை வனத்தில்தான் ஈரப் பசை நிற்கக்கூடிய சக்தி உள்ளது. இயற்கை வனம்தான் தூயக் காற்றைக் கொடுக்கக் கூடியது. அதனால் மக்கள் சுகாதாரம் நல்ல முறையில் இருக்கவும் மழை பெய்யவும் வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. குமாரசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், நீலகிரி மலைகளில் கற்பூர மரங்களை நடுவதால் அவை நீரை உறிஞ்சி அதன் காரணமாக மழை பெய்வது குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் இப்போது சொல்ல வில்லை, முதலில் இருந்தே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். நல்ல வல்லுனர்களைக்கொண்டு ஆராய வேண்டும். கர்ப்பூர மரத்தின் வேர் அறுபது அடிக்குக் கீழே செல்கிறது. ஒரு நாளைக்கு நான்கு காலன் நீரை அது உறிஞ்சி எடுக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். நம் காடுகளில் அப்படிப்பட்ட கர்ப்பூர மரங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நமது அணைக்கட்டுகளில் தண்ணீர் இல்லை, நாளுக்குநாள் அது குறைந்துகொண்டே வருகிறது.

மிலாறு விளைகிற பூமியில் புல் கூட விளைவதில்லை. அதன் தழைகள் கறுப்பாக இருக்கும். எருவிறகுத்தான் அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும். ஆகவே காடுகளை வளர்க்க இந்தமாதிரி மிலாறுகளைப் போடுவதை விட மென்மரங்களை வைத்து வளர்ப்பது நல்லது. இன்று இயற்கைக் காடுகளை எல்லாம் அழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்தில் அந்த மரங்களை அழிக்க வேண்டும் என்று வனத் துறையில் ஒரு விதி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த மரங்களை வெட்டியவுடன் கர்ப்பூர மரங்கள், மிலாறு மரங்களை நடுகிறார்கள். நீர்ப் பிடிப்பு இடங்களில் அத்தகைய மரங்களைப் போட்டால் அவை நீரை உறிஞ்சிவிடுகின்றன என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே அதைக் கவனிக்க வேண்டும். காடுகளை நாம் நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும்.

இப்போது கற்பூர மரங்களைப் போட்டு அதை விஸ்கோஸ்க்குக் கொடுக்கிறார்கள். டான் இந்தியாவிற்கு மிலாறு மரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். ராஜபாளையத்திற்கு தொழிற்சாலைக்கு மென்மரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளை என்ன விலையில் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் மிகக் குறைந்த விலைகளில்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு ஏதாவது ஒப்பந்தம் இருக்கிறதா? அப்படி ஒப்பந்தம் இருந்தால் ஏன் இந்தக் குறைந்த விலைக்கு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது? தொழிற்சாலை உருவாவதற்குக் குறைந்த விலையில் இந்த மரங்களைக் கொடுக்க

வாக்கொடுப்பு.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டதா? அதன் காரணமாக நம் வனத் துறை/வருவாய் குறைகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதை இந்த இலாகா நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஏன் அந்த ஒப்பந்தத்தை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது? அந்தத் தொழிற்சாலைகளின் முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நாம் அதிகத் தொகை பெற்றால் அதைக் கொண்டு நாம் வேறு காரியங்களைச் செய்யலாமே.

அடுத்தபடியாக, முதுமலை பற்றிச் சொன்னார்கள். வன விலங்கு உயிவிடங்கள் நம் மாநிலத்தில் ஆறு இடங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வன விலங்கு உயிவிடங்கள் இருக்க வேண்டியதுதான். அவற்றை அந்நிய நாடுகளிலிருந்து உல்லாசப் பயணிகள் வந்து பார்க்கிறார்கள்.

நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் முதுமலை சரணுவயத்தில் பயணிகள் வந்து தங்குவதற்கு இரண்டு வீடுதிகள்தான் இருக்கின்றன. அதாவது ஒன்று—அபயாரண்யம், மற்றொன்று தெப்பக்காட்டில். அயல் நாட்டினர் அல்லது வசதி படைத்தவர்கள் வந்துவிட்டால் நடுத்தர மக்களுக்கு அங்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே நடுத்தர மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அங்கு சிறந்த முறையில் குறைந்த வாகையில் கார்டுடியி லாவது, தெப்பக்காட்டிலாவது நல்ல பல விடுதிகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சரணுவயத்திற்கு வந்து செல்கிறவர்கள் திரும்பிப் போவதற்கு மைசூர் போகவோ அல்லது உதகை போகவோ பஸ்களைத் தான் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆகவே சரணுவயத்திற்கு முன்னால் மழைக் காலங்களில் பஸ்ஸுக்குக் காத்திருக்கும்போது மழையால் நனைந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த இடத்தில் வன இலாகாவில் இருந்து ஒரு வெயிட்டிங் ஷெட் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மைசூர், உதகை செல்லும் பஸ்களை பிரயாணிகளின் நன்மைக்காக அங்கு குறைந்தது பத்து நிமிடங்களாவது நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மக்கள் பெருகியிருக்கிற இடங்களில் கர்ப்பூர மரங்களை நடுகிறார்கள். உதாரணமாக, நஞ்சநாட்டில் கர்ப்பூர மரங்களை ஊருக்குப் பக்கத்தில் நட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அப்போது அந்தக் கிராம மக்கள் கால்நடை மேய்ச்சலுக்கு அந்த இடம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மண்வள அதிகாரியிடமும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன முடிவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் ஊருக்குப் பக்கத்தில் மரம் நடுவது என்றால் அந்த இடங்களில் கர்ப்பூர மரங்களை நடாமல், மென்மரங்களை நட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

[1974 மார்ச் 30]

கர்ப்பூர மரம் நடுவதால் பல கெடுதிகள் ஏற்படுகின்றன. முக்குருதித் தீர்த்தத்தில் பல மிலாறு மரங்களைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு மரம் கூட சரியான நிலையில் இல்லை. ஆகவே, மென்மரங்களை நட்டு அதன் மூலம் நல்ல பலனை அடைய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாடு காடுகளை ஒட்டி, அண்டை மாநிலங்களாக உள்ள கேரளம், மைசூர் இருப்பதால் சந்தன மரங்கள் அங்கே கடத்தப் படுகின்றன. இதற்கு நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இது குறித்து சட்ட சபையில் நான் பல தடவை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதுவரை அதைத் தடுக்க ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அங்கே வேலை செய்யும் சர்க்கார் பணியாளர்கள் இதைச் சரிவரக் கண்காணிக்கவில்லை, அல்லது கண்காணிக்கிற அளவுக்கு பணியாளர்கள் இல்லை என்றும் இருக்கலாம். அவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் இருந்தால் இப்படி கள்ளத்தனம் செய்ய முடியாது.

இது தொடர்ந்து பல காலமாக நடைபெற்று வருகிறது. மஞ்சளிக்குடி என்ற ஊரில் பொதுக்கூட்டத்திலேயே வந்து பொதுமக்கள் என்னிடத்தில் இந்த மாதிரியாகக் கள்ளத்தனம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னார்கள். இது கண்காணிக்க வேண்டியதொன்றாகும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இதில் சம்பந்தப்பட்டுத்தான் இப்படி கள்ளத்தனம் நடைபெறுவதாகவும், அந்த அதிகாரி மீது கேஸ் இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். இந்தக் கள்ளத்தனத்தை தடுத்து நிறுத்தினால் இந்த சந்தனக் கட்டைகள் மூலம் நமக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும்.

இந்தச் சந்தன மரத்தை வளர்ப்பதற்காக 1974-75-ம் ஆண்டில் 100 ஹெக்டேரில் ரூ. 2 இலட்சம் செலவிட பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பயிரிடுவதால் மட்டும் போதாது. அது கடத்தப்படாமல் இருப்பதற்கும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அண்டை மாநிலத்திலிருந்து வந்து இரவோடு இரவாகக் கள்ளக் கடத்தல் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பெரிய ரோஸ் வுட்டை எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள், அது கேரளாவில் உள்ள விப்பார்டில் பிடித்து இருக்கிறார்கள். அதனுடைய விலை ரூ. 60,000 என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, நல்ல முறையில் கண்காணிப்பு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாலை வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் பணியர், குரும்பர் என்ற வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது. அவர்கள் தண்ணீர் வேண்டுமானால் அருகில் உள்ள மோயார் கால்வாயிலிருந்துதான் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இது சுத்தமான தண்ணீர் அல்ல. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் இது வரையில் ஒரு வசதியும் செய்து கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாக்கெடுப்பு.

1974 மார்ச் 30] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

ஆதிவாசிகள் முன்னேற்ற நலத் திட்டம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்காக 5-ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் ரூ. 3 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அவர்களில் யானைப் பாகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மொத்தமாகச் சேர்த்தால் ஒரு 30—35 பேர்களுடனான இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்குக் கூலியாக ரூ. 2 கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு கணக்கு விவரம் சரியாகத் தெரிவதில்லை என்பதால் சரியான படி அந்தத் தொகை, அதிகாரிகள் அந்தந்தத் தொழிலாளிக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறை சொல்கிறார்கள். இதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு ஓய்வு பெற்ற பின்பு இப்போது கிராசிவுடி கொடுத்து வருகிறார்கள். அன்னவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதற்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இலங்கை அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காகத் திட்டங்கள் என்ற அடிப்படையில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1974-75-ம் ஆண்டில் 200 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தேயிலைத் தோட்டமும், குமரி மாவட்டத்தில் 139 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரப்பர் தோட்டமும் பயிரிடப்படும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அங்கே புருஷன், பெண்சாதிக்குத்தான் வேலை தருகிறார்கள். வீட்டில் வேறு யாராவது வேலை செய்யும் தகுதியுடையவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது இல்லை. அவர்கள் இருவருக்கும் கிடைக்கும் ரூ. 4-ஐ வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எப்படிக் குடும்பம் நடத்த முடியும்? ஆகவே, அவர்களுக்கு மாற்று வேலை தந்து அவர்களின் வாழ்க்கை வளம் பெறத் தேவையான திட்டத்தையாவது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சின்கோனா பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சின்கோனா ரொம்ப விலை உயர்ந்தது. பாலுடியின் கொண்டு வந்தவுடன் குணன் மருந்துக்கு மதிப்பு குறைந்து விட்டது. இப்போது அதை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதில்லை. ஆகவே, இப்போது சின்கோனாவிற்கு அதிக கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த சின்கோனா சரியான முறையில் பயிர் செய்யப்படவில்லை. இதிலே சங்கடம் என்னவென்றால், எங்கே சின்கோனா பயிர் சரியாச வராதோ அந்த இடத்தில் சின்கோனா பயிர் செய்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படி சின்கோனா சரியாகப் பயிர் செய்ய முடியாத இடங்களை வனத்துறைக்குக் கொடுத்து, வனத்துறையின் சின்கோனா பயிரிடக்கூடிய நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு அங்கே சின்கோனா பயிர் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. ஆ. பொம்மன்] [1974 மார்ச் 30]

இந்த சின்கோனா தொழிலாளர்களுக்கு (அரசுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு) தனியார் தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்களில் கிடைக்கும் வசதிகள் கொடுக்கப்படவில்லை. தனியாரிடத்தில் அவர்கள் இருந்தால் குடியிருப்புகள் மற்ற ஏனைய வசதிகள் செய்து தருகிறார்கள். ஆகவே, தனியாரிடத்தில் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து தரப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றை அரசுத் துறையில் பணி புரியும் தொழிலாளிக்குச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோத்தகிரி குஞ்சம்பனை என்ற இடத்தில் ஒரு காட்டு யானை 5 மலை வாசிகளைக் கொன்று விட்டது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் கூட இது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு ஏதாவது பண உதவி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டில் விவசாய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களையெல்லாம் விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சொல்வதை நான் ஆதரிக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தலைமையில் கூடிய ஒரு உயர் மட்டக் குழு வனவியல் அல்லாத நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதனால் இந்த நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு மட்டும் இன்னும் காட்டு நிலம் ஒதுக்கவில்லை. காட்டு நிலம் என்று சொல்லி கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் காட்டு நிலங்களை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு, நீலகிரி மாவட்டத்தில் மட்டும் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் இந்த சர்க்கார் நீலகிரி மாவட்டத்து மக்களிடம் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்துகொள்கிறது என்று சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த வனத்துறை மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்றாலும், இதிலே இன்னும் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தியிருந்தால், நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருந்தால் இதனுடைய வருவாய் இப்போது இருப்பதை விட இரண்டு மடங்கு உயருவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது.

சென்ற ஆண்டில் இந்த மானியத்தின் மீது பேசுகிறபோது கூட நான் சொல்லி இருக்கிறேன். நல்ல வழிவகைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பிலே மொத்தமாக 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்த்தாலும், ரூ. 2 கோடிக்கு மேல் சந்தனமரத்தில் வருமானம் வரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும்

மீது வாக்கெடுப்பு.

1974 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். முருகையன்]

மற்ற சிப்பந்திகளும், இந்த அளவுக்கு வைத்துக்கொண்டு இந்த அளவுக்கு வருமானால், இன்னும் இதே அளவுக்கு இந்தச் சிப்பந்திகளையும், அதிகாரிகளையும் ஏற்படுத்தினோமானால் நிச்சயமாக இதை விட இரண்டு மடங்கு அளவில் வருமானம் உயரும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு சந்தன மரத்தில் மட்டும் 273 லட்ச ரூபாய் வருவாய் இருக்கிறது. உண்மை என்னவென்றால் ஏறத்தாழ 5-6 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தில் சந்தன மரம் உற்பத்தி இருக்கிறது.

இருப்பினும் அரசாங்கத்தின் வருவாய் குறைகிறது. என்றால், அந்தத் துறையில் இருக்கும் சிப்பந்திகள் குறைவாக இருப்பதால் தான். அந்த சந்தன மரம் வெளியே கடத்தப் படுவதால் தான் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எவ்வளவுதான் கண்காணிப்போடு இருந்தாலும் அதைத் தடுக்கமுடியாது. காரணம், சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்தின் விஸ்தீரணம் அதிகமாக இருக்கிறது.

அவர்கள் எவ்வளவுதான் விழிப்போடு இருந்தாலும் கூட அந்த சந்தன மரங்களைத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்வத்தை தடுக்க முடியவில்லை. இந்தச் சந்தன மரங்கள் தமிழ்நாட்டில் எல்லையோரப் பகுதிகளில்தான் அதிகமாக விளகிறது. இந்தப் பகுதி ஆந்திரா, கர்நாடகத்தை ஒட்டிய பகுதியாக இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சந்தன மரத்தில் ஏறத்தாழ 80 சதவீதம் வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஜவ்வாது மலையில் தான் விளகிறது. இது கடத்தப்படுகிறது வெளி மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அளவில், அதனால் தான் நம்முடைய வருமானம் குறைகிறது.

இதற்கு முதற் காரணம், சிப்பந்திகள் குறைவாக இருப்பது தான். இந்தச் சிப்பந்திகளை எந்த அளவுக்கு உயர்த்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உயர்த்தி அதிகாரிகள் மட்டத்தில் இல்லாவிட்டாலும், சிப்பந்திகள் மட்டத்திலாவது உயர்த்தி நல்ல முறையிலே கண்காணிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

(திரு குழ செல்லையா தலைமை)

இந்த சந்தன மரம் உற்பத்திக்காக இந்தத் துறையிலே ஏதாவது அதிகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வழக்கம் போல ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தைதான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவுதான் அதற்கு பணத்தை ஒதுக்கிக் கொடுத்தாலும், அதிகமாக உற்பத்தி செய்தாலும், நிச்சயமாக பணத்தால் மட்டும் ஆகக்கூடிய காரியம் அல்ல.

என்னென்றால் சந்தன மரங்களில் இருக்கக்கூடிய பழங்களெல்லாம் பட்சிகள் சாப்பிட்டு, எச்சல் உமிழும்போது அதிலே மரங்கள் உற்பத்தியாகிறது. எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு சந்தன மரங்களைப் பயிர் செய்தாலும் கூட,

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1974 மார்ச் 30]

100 செடிகள் வைத்தால் 10 செடிகள் கூட நல்ல முறையில் வளர்வது கிடையாது. பட்சிகள் அந்தப் பழங்களைச் சாப்பிட்டு எச்சல் உமிழ்வதன் மூலமாகத் தான் ஏராளமான சந்தன மரங்கள் உற்பத்தியாகின்றன.

அம்மாதிரி சில நேரத்தில் மலை மேல் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் பட்டா நிலங்களில் உற்பத்தியாகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் பட்டா நிலங்களில் உற்பத்தியானாலும் கூட அது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானது என்று இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் இருக்கிறது. பட்டா நிலங்களிலுள்ள மரங்களுக்கு, கடைசியாக அது மரமாகும் வரையில் அதற்குப் பாதுபாப்பு அளிக்கவேண்டிய நிலையில் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு கிளை திருட்டுப்போய்விட்டால் கூட சொந்தக்காரர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு போய் அவர்கள் மீது வழக்குகள் போடக்கூடிய நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

மலைப் பகுதியிலே சந்தன மரங்கள் பட்டா நிலங்களில் இருந்தாலும் கூட ஓரளவுக்கு ஒரு பகுதியை அவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தருகிறார்கள். ஒரே மலையிலே ஒரு பகுதியை, சந்தனமரம் பட்டா நிலங்களில் இருந்தால், அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றப் பகுதிகளில் அம்மாதிரி கொடுப்பது கிடையாது. அப்படி கொடுக்காத காரணத்தினால் மற்ற பகுதியிலுள்ள பட்டா நிலங்களில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், செடிகளாக இருக்கும்பொது ஏர் ஒட்டி அழித்துவிடுகிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே சென்ற முறை இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து இந்த சில மாற்றங்கள் செய்வார்களேயானால் நிச்சயம் இந்தத் துறையிலே வருவாய் ரூ. 275 கோடியாக இருப்பதை, அதைப் போல் இன்னும் ஒரு மடங்கு அல்லது $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சந்தன மரங்களை எண்ணெய் ஆக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் இந்தியாவிலேயே 8 இடங்களில் இருக்கின்றன. தமிழகத்தில் இரண்டு இடங்கள் இருக்கின்றன. மேட்டூரில் ஒன்று, சேலத்தில் ஒன்று, திருவண்ணாமலையில் ஆரம்பித்து வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் அங்கங்கே ஒன்றி பண்டாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்மையிலே உள்ள கர்நாடக மாநிலத்தில் இரண்டு சந்தன எண்ணெய்த் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. மரங்கள் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து கடத்தப்பட்டால், நிச்சயம் அங்கே சென்று எண்ணெயாய் ஆகிறது. ஒரு டன் சந்தன மரம் ரூ. 27,000, 28,000 அல்லது 30,000 அளவுக்கு ஏலம் போகிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 275 கோடி வருமானம் என்று சொன்னார்கள். 275 லட்சம்.....

திரு. எஸ். முருகையன் : கோடி அல்ல, 275 லட்சம் தான். மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று அது எண்ணெயாக வெளியே சென்று விற்கப்

1974 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். முருகையன்]

படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் எந்த அளவுக்கு சந்தன மரம் உற்பத்தியாகிறதோ, அதே அளவுக்குத் தான் கர்நாடக மாநிலத்திலும் உற்பத்தியாகிறது.

ஆனால் கர்நாடக மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய எண்ணெய் வெளியே உலக மார்க்கெட்டுக்குப் போகிறது. சந்தன மர எண்ணெய் தொழிற்சாலை வைத்து வெளிநாட்டுச் சந்தைக்கு அனுப்பும் பெருமை கர்நாடக மாநிலத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. உலக மார்க்கெட்டில் சந்தன எண்ணெய் விலை நிர்ணயம் செய்வது எண்ணெய் அனுப்புவது கர்நாடக மாநிலம் தான் என்று உலக நாடுகள் பெரிதாக நீனைக்கின்றன.

கர்நாடக மாநிலத்தில் சந்தன மரம் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியாகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தமிழகத்திலும் உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் இந்த மாநிலத்திலிருந்து ஒரு பகுதி மரம் கடத்தப்படுகிறது. வெளி மாநிலத்திலிருந்து இங்கே எலத்தில் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே, மற்ற மாநிலங்கள் இதிலே லாபத்தை அடைகின்றன. அரசாங்கத் தரப்பில் ஒரு சந்தன எண்ணெய்த் தொழிற்சாலையை நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆரம்பித்தால், நாம் அதிக லாபம் அடைய முடியும். நான் 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பல தடவை இதைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : வன இலாகா மான்யம் விவாதிக்கப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. வன இலாகா அமைச்சர் அவர்களைக் காணவில்லை. இது அவையை அவமதிப்பதாகாதா என்று தங்கள் மூலம் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் இங்கு தான் இருந்தார்கள். உறுப்பினர்களுடைய பேச்சை நான் குறிப்பு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். உறுப்பினர் கவலைப்படவேண்டிய தில்லை.

திரு. எஸ். முருகையன் : மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சந்தன மரம் கடத்தப் படுவதைத் தடுப்பதற்கு நான் ஒரு யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சந்தன மரத்தைக் கடத்திக்கொண்டு போனால், எண்ணெய்த் தொழிற்சாலைகள் உள்ள இடங்களுக்குத் தான் கொண்டுபோக முடியுமே தவிர, வேறு வழியில் அதை உபயோகப்படுத்த முடியாது.

இந்தியாவிலேயே மொத்தம் 8, 9 சந்தன எண்ணெய்த் தொழிற்சாலைகள் தான் இருக்கின்றன. மத்திய அரசின் சென்டிரல் எக்ஸைஸ் மூலம்—அது சம்பந்தமாக மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது. ஆங்காங்கு இருக்கும் எண்ணெய்த் தொழிற்சாலையில் ஒரு அதிகாரியை நியமித்து, எவ்வளவு சந்தன மரம் எங்கிருந்து வாங்கப்பட்டது என்று கணக்கு எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், கள்ளக் கடத்தலைத் தடுப்பதற்கு மிக வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இதில் இந்தத் துறை அமைச்சர் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1974 மார்ச் 30]

அதே நேரத்தில் காடுகள் சில பகுதிகளிலே தரைக்காடுகளாக ஏராளமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியில் ஒரு இடத்தில் 14,000 ஏக்கர் ரிசர்வ் பாரெஸ்ட் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து இந்தத் துறைக்கு ஏதாவது ஒரு பைசாவாவது வருமானம் வருகிறதா என்றால், நிச்சயம் கிடையாது. நான் இதுபற்றி இந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். 14,000 ஏக்கர் தரைக்காடாக அந்தப் பகுதியில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் அதை விவசாயிகளுக்குப் பயிர் செய்வதற்காகக் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. ஆங்காங்கு உள்ள விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர் வீதம் ஒதுக்கித் தந்து, அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வரக்கூடிய நல்ல மரங்களை வைத்து, புளியன், மா போன்ற மரங்களை ஆங்காங்கு வைத்து, 10 ஆண்டு காலத்தில் பலன் கொடுக்கிறது என்றால், 10 ஆண்டு காலம் அவர்கள் அனுபவித்துக் கொள்ளலாம், பிறகு 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் அரசாங்கமே அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து வருகிற வருவாயைப் பெறலாம். ஆம்மாதிரி செய்தால் ரூபாய் 5 கோடி, 6 கோடி அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

சாதாரணமாக, இந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் இருக்கக் கூடிய காடுகளில், யாரோ எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள், போனது போக பாக்கி இருக்கக்கூடிய வருவாயை வைத்து நிர்வாகத்தை நடத்துகிறார்கள். இந்தத் துறையிலுள்ளவர்கள் இதிலே அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள் என்றால், நிச்சயமாகக் கிடையாது.

ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்றால் நீலகிரி மரங்களை வைத்துவிடுகிறார்கள். அந்த, நீலகிரி மரங்களை வைப்பதால் ஏதாவது கணிசமான அளவுக்கு வருவாய் வருகிறதா என்றால், நிச்சயமாக கிடையாது. இந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் நிச்சயமாக அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இந்தத் துறையிலே இன்னும் அதிகப்படியாக கீழ் மட்டத்தில் சிப்பந்திகளை நியமித்து, இந்தத் துறையை நல்ல முறையில் நடத்தி, ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு வருவாய் வரக்கூடிய துறையாக இதைச் செயல்படச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. அபுசாலி : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே இந்தக் காட்டு இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து எனக்குத் தெரிந்து இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் என்ன சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேனோ, அதைப் பற்றி மற்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் நிறையப் பேசி விட்டார்கள். அதையே நான் திரும்பவும் பேசி இந்தச் சபையின் நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எஸ். ஏ. அபுசாலி]

என்னுடைய தொகுதியிலே பிச்சவரம் காடு என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதை மற்ற உறுப்பினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பார்க்காவிட்பாட்கூட, அந்தக் காட்டை ஒரு முறை அவசியம் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

காரணம், 1962-ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தக் காட்டுக்குச் சென்று அங்கு கிள்ளை என்ற ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அந்தப் புத்தகத்தில் அவர் எழுதிய ஒவ்வொரு பொருளையும் பார்த்தால் அது பொன் எழுத்துக்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் அப்படிப்பட்ட பொன் எழுத்துக்களை ஏன் இன்னும் நிறைவேற்றவில்லை என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் அண்ணா சொல்லியிருந்த ஒவ்வொரு கருத்தையும் பொன்போல எடுத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், பிச்சவரத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. மறைந்த ஜாகிர் உசேன் அவர்கள்—நான் அப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினராக இல்லை என்றிருந்தாலும்—அங்கே வந்து சுற்றிப் பார்த்தார்கள். அவர்களுடன் நானும் போட்டில் சென்றிருந்தேன். அந்தக் காட்டை மூன்று மணி நேரம் சுற்றிப்பார்த்தார்கள். இப்படி ஒரு அற்புதமான காட்டைத் தமிழ்நாட்டிலே பார்க்கவில்லை என்று கூறினார்கள்.

அப்படிப்பட்ட அந்தக் காட்டில் ஒரு உல்லாச விடுதி கட்டி, பல்வேறு உலகத்தவர்களும் அங்கே வந்து தங்கி, உல்லாசமாகப் பொழுதைப் போக்குவதற்கு வசதி செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள்.

லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள்கூட அந்த இடத்தை வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் ஷா அவர்கள் சென்ற ஆண்டு வந்து பார்த்துவிட்டு அங்கே நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் இந்த இடத்தில் ஒரு உல்லாச மாளிகை கட்டுவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு இடத்தில் ஒரு உல்லாச மாளிகை கட்டுவதற்கு இந்த 1974-75-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்றாலும் 1976-லேயாவது கட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எங்களுடைய முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாகத் தாழ்மையோடு வேண்டிகேட்டுக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, இந்த வனத்துறை மானியத் திட்டமிது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வனத்துறையை பணத்துறையாக்குவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர், நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த முருகையன் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதைப்போல நான் சார்ந்திருக்கும் கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்கள் திரு. தங்கமணி அவர்களும், திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் நானும் இங்கே பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் தீர்மானங்களை ஒட்டி நான் சொல்லுகின்ற சில ஏற்பாடுகளையும் செய்தால் பெரும் பணத்துறையாக இந்தத் துறை மாறும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1974 மார்ச் 30]

இன்றைக்கு நம்முடைய காட்டிலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பல்வேறு வகைகளிலே மரங்கள் வெட்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் காட்டு வளத்தைப் பெருக்கத் தக்க அளவுக்கு திட்டமிட்டு மரங்களை வளர்த்தாக வேண்டும். இப்போது பொதுப்பணித் துறையினரால் ஆற்றங்கரை ஓரங்களிலும் வாய்க்கால் கரைகளிலும் மற்ற மற்ற இடங்களிலும் மரங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. அந்தப் பொறுப்பை வனத் துறையே ஏற்று செய்தால் நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து.

மரங்களை அதிக அளவில் வளர்ப்பதன் மூலம் மழை பெய்யவைக்கலாம், உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்கலாம், தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்களைக் கொடுக்கின்ற மரங்களை நட்டால் மூலப்பொருள் பற்றாக்குறை போகும் என்பதை எல்லாம் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் இப்பற்றை ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் கோடிக்கரை, தலைஞாயிறு காடுகள் இருக்கின்றன. அவகே காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்தால், அந்தத் தொழிலுக்கு ஏற்ற பல்வேறு வகையான மரங்களை ஏராளமாக வளர்க்க முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கக் காடுகளில் சந்தன மரங்கள் களவு போகாமல் இருக்க தச்சு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு காவல்துறை மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழிகளிலோ நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக வனத்துறையில் பணியாற்றும் சிப்பந்திகளையே பார்த்துக்கொள்ளச் செய்யலாம். அதற்கு ஊக்கபளிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு களவு போகும் பொருட்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், அந்த பொருட்களின் மதிப்பில் 10 சதவிகிதம் கொடுப்பதாக—சன்மானமாகக் கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக சந்தன மரங்கள் களவு போகாமல் இருக்க உதவி புரிவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனா தோட்டத்தில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வேண்டுமென்று பல்வேறு மாநாடுகளிலே சொல்லி வருகிறார்கள். அதைக் கவனித்து அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்கள் லீவ் வசதி இல்லாமல் மிகவும் பிரமடப்படுகிறார்கள் என்று பல்வேறு விஷயங்கள் மூலமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். மற்றச் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதுபோல் இவர்களுக்கும் லீவ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சின்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் சீரான நிலையில் இல்லை என்று அமைச்சரவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் கல்வி பெறுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் குறிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

இன்றைக்குத் தனியார் காடு என்று எடுத்துக் கொண்டால், நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஓவாலியில் பிர்லாவுக்குச் சொந்தமான பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அமமாதிரியான நிலங்களை அரசாங்கம் கையகப்படுத்தி காட்டு வளங்களைப் பெருக்கினால் நிச்சயமாக இந்தத் துறை பணத்துறையாக மாறிவிடும்.

இன்றைக்கு பிர்லா எங்கே இருக்கிறார். நிலம் எங்கே இருக்கிறது? காடு எங்கே இருக்கிறது? தொழிற்சாலை எங்கே இருக்கிறது? என்று பார்க்க வேண்டும்.

தனியார் காடுகளைக் கையகப்படுத்துவதே சாலச் சிறந்தது.

கேரள அரசாங்கம் தனியார் காடுகளைக் கையகப்படுத்தியது. அதை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடுத்தார்கள். கோர்ட்டிலே வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டார்கள் என்ற விபரத்தையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, தனியார் காடுகளை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசுக்குச் சொந்தமான தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் உள்ள சலுகைகள் தனியார் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அந்த அளவுக்குச் சம்பளமும் கொடுப்பதில்லை. அதுபற்றிப் பல கோரிக்கைகள் வந்தகொண்டிருக்கின்றன. நம் முடைய வன இலாகா அமைச்சரவர்கள் அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத் துறையிலே பணியாற்றும் அமைச்சப் பணியாளர்கள் தங்கள் ஊதியத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று திருச்சியில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாநாட்டிலே அமைச்சர் ஓ. பி. ஆர். அவர்களும் கலந்துகொண்டு, அவர்களுடைய கருத்தைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொள்ளிடம் கரையில் வன இலாகாவுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட இடத்தை விவசாயத்திற்குத் தந்திருக்கிறார்கள், குத்தகைக்கு. அதில் அரிசனங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று புகார் வந்திருக்கிறது. எனவே, அதைப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படி வன இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நாம் பல்வேறு விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டால், காட்டு வளத்தைப் பாதகமாக்க வேண்டும். வருமானம் வரத்தக்க வகையில் பல்வேறு மரங்களை வளர்க்க வேண்டும். சந்தன மரங்கள் களவு போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். தனியாருக்கு மரங்களைக் குத்தகைக்கு விடுவதை விட இந்த இலாகாவின் மூலமாகவே விற்பனை செய்தால் நல்லது.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1974 மார்ச் 30]

50,000 ரூபாய்க்கு குத்தகை எடுத்து 4 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்கிறார்கள். மரத்தைக் கழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லித்தான் குத்தகை விடுகிறோம். குத்தகை எடுப்பவர்கள் அந்த மரங்களை அடியோடு வெட்டிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அதனால் பல மரங்கள் விருத்தியாகாமல் போய் விடுகின்றன.

அது மட்டுமல்லாமல் மழை வளமும் குறைந்து விடுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுവந்திருக்கின்ற காட்டிலாகா மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தில் காடுகள் இன்றையதினம் மிக முக்கியமான இனமாக இருக்கின்றன. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே ஏராளமான காடுகள் மலைப் பகுதிகளிலே இருந்தாலும், தமிழ்நாட்டில் அது போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்பதையும், சற்றுக் குறைவாகவே உள்ளது என்பதையும் நாம் உணருகிறோம். தமிழ்நாட்டினுடைய காட்டிலாகாவிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குப் பெருமளவில் வருமானம் கிடைப்பது சந்தன மரங்களிலிருந்துதான். ஆகவே, இந்தச் சந்தன மரங்களை நமது காடுகளில் இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு வளர்க்க நடவடிக்கை எடுத்தால் அதிகமான வருமானம் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் என்பதை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காடுகளிலே இருந்து வாழ்க்கை வசதிகளுக்கு வேண்டிய பொருட்களும் வர்சனைத் திரவியங்களும் கிடைக்கின்றன. மிளகு, நீலகிரி தைலம், இலவங்கம் போன்ற பொருட்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் விலை உயர்ந்து கிடைப்பதே அரிதாகிவிட்டது. அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம் : பர்மா, கானடா போன்ற நாடுகளை இன்றையதினம் நாம் பார்க்கிறோம். அந்த நாடுகளிலே காடுகள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. காடுகளும் மிக அடர்த்தியாக இருக்கின்றன. அப்படி அடர்த்தியான காடுகளாக இருந்தாலும், நிலம் சம பரப்பளவாக இருப்பதால் போக்குவரத்து வசதிகளும் நல்லமுறையிலே இருக்கின்றன. அங்கே வருகின்ற காட்டாறுகள் மூலமாக அவர்கள் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்துகொள்கிறார்கள்.

ஆனால், நம் நாட்டிலுள்ள காட்டுப் பகுதிகள் அடுத்துள்ள மலைகளாகவும், ஆழ்ந்த பள்ளங்களாகவும் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இப்படி இருக்கிற காரணத்தினால் போக்குவரத்து வசதிகள் மிகவும்

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எஸ். கே. சப்பிரமணியம்]

கஷ்டமாக இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமைகளைக் கவனித்து, அந்தக் காடுகளில் பாதை அமைப்பதற்கான வேலையை நம் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வளர்ந்து வருகிற விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தில் இன்று நம் தமிழகத் தைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் பல இனங்களை அபிவிருத்தி செய்கின்றன. அது வரவேற்கக் கூடியதாகும். அப்படி வரவேற்கின்ற நிலைமை இருந்தாலும்—காடுகளில் தீ இடுதல், மரங்களைத் திருடுதல் போன்ற காரியங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க போதுமான கண்காணிப்பு அவசியம் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்பவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனவிலங்கு பாதுகாப்பை முன்னிட்டு 6 வனவிலங்கு சரணலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இன்றையதினத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். இன்னும் சர்க்காருடைய சட்டத்தை மீறி சிலர் வனவிலங்குகளை அழிக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்டவர்களைத் தண்டித்து வனவிலங்குகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய சத்தியமங்கலம் தொசதி ஏறத்தாழ முழுப்பகுதி காட்டு ஓலாக்காவுக்குச் சொந்தமான பகுதியாக இருக்கிறது. தாளவாடி வட்டாரம், கத்தியாத்தூர் மலைப் பகுதியில் சந்தன மரங்கள் கிடைக்கின்றன. சத்தியமங்கலத்தில் பல்லாண்டு காலமாக சந்தன மரக் கிடங்கு இருந்து வருகிறது.

மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகிய சத்தியமங்கலம் நகரத்தில் சந்தன எண்ணெய்த் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அண்டை மாநில எல்லையாரப் பகுதியில் உள்ள அதற்கு நமது சர்க்கார் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதை முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்ல இந்தத் தொழிற்சாலையை அந்தப் பகுதியில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள காட்டு நிலங்களைக் கடந்த வருடம் விவசாயம் செய்வதற்குச் சில பேருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மாவட்டத்தைச் சேராத வேறு பல பகுதிகளில் இருந்து வந்தவர்களுக்குக் கொடுத்த காரணத்தினால் இன்றைய தினத்தில் அந்த நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்படாமல் கிடக்கின்றன.

அந்த நிலங்களை அந்தப் பகுதியிலேயே இருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொடுப்பார்களானால் விவசாயம் செய்ய வசதியாக இருக்கும். உற்பத்தியும் பெருகும். அந்த வகையில் எங்களுடைய பகுதி நிலங்களை, எங்கள் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். கே. சப்பிரமணியம்

[1 மார்ச் 30

அதற்கடுத்து அந்தப் பகுதியில் யானையினுடைய தொந்தரவு விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக இருந்து வருகிறது. கடலில் செல்சிறுவர்கள் இறந்து போனால் உதவித்தொகை வழங்குகிறோம்.

மலைப் பகுதியில் வாழ்கிற மக்களுடைய உடைமைகள் யானைகளினால் அழிக்கப்படுகின்றன. அதோடு சிலர் உயிரையே இழக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறபோது அவர்களது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவித் தொகை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என் பேச்சை இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் நான்கு உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். இனி பேசுகிற உறுப்பினர்கள் 5 நிமிடங்களுக்கு மேல் போகாமல் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து திரு. கோதண்டராமையா பேசுவார்.

*THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, I request you to give me at least seven minutes, because I come from a Forest area. Five minutes are not sufficient.

I take this opportunity to say a few words in support of my Cut Motion No. 185 on Demands—Cinchona and Forests.

As per the notes given to us, the income derived from Forests is very meagre compared to the vast area of forests in our State and also the number of good costly trees in the forests. There is good scope for increasing the forest income.

With regard to the forests in Dharmapuri district like fenkani-kottah and Hosur, I have to say a few words. Compared to other forests in our State, the forests in Dharmapuri district have a separate and special significance, separate facination and importance. They stand in Mysore table land. There are lakhs of acres under forests. One-fourth of the area of Dharmapuri district are covered by forests. In Hosur and Denkanikottah, there are about two lakh acres of forests. They have beautiful and costly trees. They bring good wealth to the Government. The forest adjoin va t areas along the Cauvery banks. The Cauvery flows in the southern border of Denkanikottah taluk close to Hogenakkal-Cauvery for 30 miles. The water flows into the Mettur. The whole mettur area is covised with silt. The whole surface area is washed into Cauvery by rivers and going into Mettu Dam. Unless proper steps are taken, the Government is going to face a difficult situation with regard to removal of silt in Mettur

1974 மார்ச் 30

K. S. THIRU. KOTHANDARAMIAH

Dam. Separate arrangements should be made to construct contour bund and other bunds in order to see that the surface soil is not washed away and deposited in the Mettur Dam.

With regard to forest income, the hon. Member Thiru Murugaiyan has made suggestions with regard to sandalwood trees. The same thing holds good with regard to sandalwood trees in our area also. For instance, in our areas, the trees are on hillslopes and they are likely to be washed away. There are a good number of beautiful sandalwood trees and the Government can get a lot of money from them. When we have such good forests and beautiful sandalwood trees, why should we not have a factory there?

We have been planning and planning but nothing concrete has been done. We are not able to start even a small factory. In Denkanikotta we have been pleading for a factory for so many years. In spite of our various representations, the factory has not been started there. There is also good scope to increase the number of trees in that area. I request the Hon. Minister to take early steps to start a factory there.

Another thing is this. Just now we are introducing teakwood plantation in our forests there. The teak plantation and cinchona plantation should be increased. The cutting of trees is going on. The trees are cut and taken away. These things should be taken into consideration by the Hon. Minister.

I would like to say a word with regard to forest roads.

Ours is a forest area and there are a number of roads in the forests. A number of roads pass through forests. Whenever the roads are to be laid in the villages through them the Forest Officers do not give permission and they ask the party to contact the Collector for necessary permission. The Collector says that the Forest Officers have to give permission because they come under forests. They do not come to any conclusion. Due to that, our difficulty is increasing and we are not able to get roads at all. Therefore, the question should be considered separately and wherever necessary permission should be given to formation of roads so that the buses can pass through such roads from village to village and this human problem can be solved easily.

K. S. KOTHANDARAMIAH

[1974 மார்ச் 30]

Then with regard to Bamboo, there are a lot of good variety of bamboos in our area. During question hour, the Hon. Minister for Forests replied that there is a proposal to start a paper factory somewhere. We have been pleading with the Government for more than 25 years that the paper industry should be started in Denkanikottah Town. We have very good variety of bamboos in large numbers. But I am surprised to find that they are going to have a factory somewhere else. When the State and Central Governments have declared Dharmapuri district as a backward area, why not the Government start this factory in Denkanikottah or in Hosur in Dharmapuri district. This question may be taken into consideration.

There is also good scope for lac industry in our taluks. Nearly 30 years back, when our revered Rajaji was Chief Minister, lac industry was in prosperous condition in our taluks. But, later on, the industry was given up. I do not know the reason. They can start the lac cultivation and put up a factory in Dharmapuri district. The lac produced in Dharmapuri district is the best. This question was raised by me at the District Development Council meetings. If a lac industry is started there, it will give some income to ryots and good income to the Government. It will be a main source of income for the Government.

Next I come to the poor people. There are large quantities of dried sticks and leaves in the forests. Poor people want them because it is very difficult to get firewood. Wherever they are available, they can be given to these poor people free of cost.

Then, in the forests, there are plenty of meadows and pasture grounds. The pastures are used by the cattle in the Hosur taluk and the neighbouring areas and they go to the Denkanikottah forests during summer because they get plenty of grass there and so they should be encouraged to graze in the pasture grounds but at the same time it should be seen that meadows are not destroyed.

Then I come to the theft of trees. It is a very serious thing. Every day, every week and every month sandalwood trees and other trees are cut down and they are converted into charcoal and sent to the Karnataka State. If these trees are cut indiscriminately, I think within half a century there will not be a single forest in the Denkanikottah and Hosur taluks. As these are forest and border areas, just like the smuggling of rice, wood is also being smuggled

1974 மார்ச் 30]

THIRU K. S. Kadnotharamia

to the Karnataka State. Therefore, the Government should make special arrangements to see that trees are not cut down.

(Mr. Speaker sounded the gong).

Then with regard to rubber, rubber plantations should be introduced along the Cauvery borders. There is plenty of scope for these plantation. As there are more forest areas in the Hosur and Denkanikottah taluks and as these forests are fascinating and are full of utility, the Government should increase the area of these plantations. With these words, I close my speech.

6. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவையின் அலுவல் ஆய்வுக் குழு இன்று கூடி கீழ்க்கண்டவாறு தீர்மானித்துள்ளது.—

1-4-74 (திங்கள்)

.. கேள்வி நேரம் இல்லை.

தேர்தல்கள்.

மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமை யிடப் பணியாளர்கள்.

இயற்கையின் சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு. ஓய்வூதியங்களும், ஏனைய ஓய்வகால நன்மைகளும்.

பல்வகை.

இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன் பணங்களும்.

2-4-1974 (செவ்வாய்).

மாவட்ட நிர்வாகம்.

நிலவரித் துறை.

மாநில ஆய்த் தீர்வை.

முத்திரைத் தாள்கள். நிர்வாகம்.

பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும், நிர்வாகம்.

3-4-1974 (புதன்)

.. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

4-4-1974 (வியாழன்)

புல் வழங்குத் திட்டங்கள்.

1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

கதர்.